Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIV nr. 3701 | 4 pagini — 20 bani | Sîmbătă 1 septembrie 1956

Declarația C. C. al P. M. R.

cu privire la interzicerea Partidului Comunist din Germania

Partidul Muncitoresc Romîn, clasa muncitoare și întregul popor romîn au aflat cu adîncă indignare despre actul samavolnic, cu totul ilegal al autorităților vest-germane de interzicere a Partidului Comunist din Germania și protestează cu energie împotriva acestui atac brutal, care lovește în cele mai elementare drepturi și libertăți ale poporului german.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn amintește că actuala interzicere a Partidului Comunist din Germania repetă fapta sinistră petrecută cu 23 de ani în urmă. Se știe că baia uriașă de sînge în care hitlerismul a scăldat Germania și Europa întreagă a fost precedată de interzicerea Partidului Comunist din Germania. Cele mai reacționare cercuri imperialiste vor să decapiteze clasa muncitoare din Germania vestică pentru a putea trece apoi la lichidarea tuturor libertăților democratice, la intensificarea și mai tăiașă a pregătirilor de război. Așa au procedat hitleriștii în trecut. Pe același drum pășesc astăzi cercurile guvernante din Germania de vest.

Experiența istoriei arată că scoaterea în afara legii a Partidului Comunist pune în pericol și celelalte partide și organizații muncitorești și democratice: partidul social-democrat, sindicatele, organizațiile de tineret. Nici un om cinstit nu poate rămîne pasiv față de politica cercurilor guvernante vest-germane, îndreptată împotriva clasei muncitoare, a intereselor naționale ale poporului german, împotriva cauzei păcii. Experiența proprie a clasei muncitoare din Romînia — care și-a făurit unitatea sa în lupta împotriva regimului burghezo-moșieresc și a fascismului, pentru crearea și consolidarea puterii populare — confirmă adevărul că, în fața atacului fascist, clasa muncitoare are datoria să-și unească forțele. Sîntem ferm convinși că unirea muncitorimii germane, strîngerea în jurul său a tuturor forțelor democratice va izbuti să împiedice prăvălirea Germaniei occidentale pe drumul fascismului și al războiului.

Cercurile reacționare conducătoare din R.F. Germană au interzis partidul comunist deoarece el slujește cu devotament interesele clasei muncitoare și ale poporului german și este forța cea mai hotărîtă în lupta împotriva remilitarizării, împotriva pregătirii Germaniei în focarul unui nou război. Partidul comunist a fost interzis pentru că el se pronunță hotărît împotriva războiului și mobilizează masele populare din R.F. Germană în lupta pentru unificarea pașnică a Germaniei, pentru pace și democrație.

Că acestea, și nu altele, sînt motivele reale ale interzicerii partidului comunist se vede din întreaga politică pe care o duce guvernul vest-german. Puțin timp înainte de interzicerea Partidului Comunist din Germania, cercurile guvernante din Germania occidentală, sub obîrșuirea forțelor imperialiste din vest, au decretat serviciul militar general obligatoriu; ele dezvoltă rapid producția de armament, cresc din nou un Wehrmacht revanșard, avînd în frunte foști generali hitleriști. Interzicerea Partidului Comunist din Germania este menită să netezească drumul acestei armate a agresiunii către un nou măcel mondial.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn consideră măsura fascistă de interzicere a Partidului Comunist din Germania drept un act de înșfrînare a încordării internaționale, o provocare la adresa forțelor păcii și progresului omenirii. Sfidînd popoarele lumii, militarismul fascist încearcă din nou să-și ridice capul. Măsurile represive, antidemocratice, ale autorităților vest-germane sînt în contradicție flagrantă cu hotărîrile istorice luate de puterile din coaliția antihitleristă cu privire la organizarea Germaniei după război ca un stat democratic și iubitor de pace.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn condamnă cu toată energia acest act agresiv al cercurilor reacționare din R.F. Germană și-l consideră drept o dovadă a faptului că aceste cercuri nu vor o unificare pașnică a Germaniei, ci o unificare prin forță, pe calea războiului.

Planurile nesăbuite ale cercurilor reacționare nu au șorți de izbîndă. Nu odată au dat greș încercările reacțiunii de a lichida partidele de avangardă ale clasei muncitoare. În țara noastră interzicerea Partidului Comunist din Romînia în timpul regimului burghezo-moșieresc n-a putut împiedica pe comuniști să mobilizeze și să conducă lupta maselor muncitoare pentru libertate, democrație și socialism.

Partidul Comunist din Germania a fost interzis și în timpul stăpînirii hitleriste. Cu toate acestea, eroicul partid al comuniștilor nu numai că nu a pierit, ci, în ciuda jertfelor și a sacrificiilor suferite, a stat în fruntea forțelor democratice germane în lupta împotriva hitlerismului, pentru adevăratele interese naționale ale poporului german, în vreme ce din Hitler și regimul lui s-a ales praful și pulberea.

Astăzi situația este cu totul diferită de cea din 1933. Fascismul precum și militarismul japonez au fost zdrobite. Numeroase țări din Europa și Asia, eliberate de sub jugul fascist, au pășit pe calea socialismului. Țările socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică și China populară, formează sistemul socialist mondial și reprezintă o putere uriașă, de neînvins. Există, se dezvoltă și se întărește Republica Democrată Germană, primul stat muncitoresc-țărănesc din istoria Germaniei, stat care nu urmărește cuceriri imperialiste și războaie de cotropire, ci realizarea năzuințelor naționale ale poporului german, realizarea pașnică a unității întregii patrii germane, colaborarea și prietenia cu toate popoarele lumii. Se lărgește tot mai mult zona păcii, care cuprinde pe lîngă țările socialismului țări cu India, Indonezia, Egipt și altele. Astăzi, forțele democrației și socialismului sînt mai puternice ca oricînd.

Poporul romîn, în frunte cu eroica sa clasă muncitoare, alături de toate forțele iubitoare de pace din lumea întreagă, se ridică cu hotărîre împotriva actului ilegal și antipopular al autorităților vest-germane. Poporul nostru nu poate uita cîte a avut de suferit de pe urma militarismului german și a fascismului și de aceea înfierează cu cea mai adîncă revoltă sentința fascistă de la Karlsruhe. Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn își exprimă ferma sa convingere că nici o fărădelege, nici o măsură teroristă nu vor putea opri glorioșii Partid Comunist din Germania să-și facă datoria față de clasa și poporul său, să mobilizeze masele populare în lupta împotriva militarismului german, pentru pace și democrație.

Partidul Comunist din Germania a fost „interzis". Dar nu există forță în lume să poată nimici partidul din rîndurile căruia s-au ridicat mii și mii de eroi care și-au jertfit viața pentru libertatea și fericirea poporului german. Partidul Comunist nu poate fi nimicit, deoarece el este parte componentă a clasei muncitoare germane, avangarda ei care apără cu fidelitate interesele vitale ale poporului german.

În numele muncitorilor, țăranilor, intelectualilor patriei noastre, al întregului popor al Republicii Populare Romîne, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn trimite un salut fierbinte comuniștilor germani, tuturor patrioților care se opun samavolniciei fasciste. În lupta pentru o Germanie unită, democratică, iubitoare de pace, poporul german, clasa muncitoare germană, partidul ei comunist se pot bizui pe solidaritatea frățească a clasei muncitoare din Romînia, a partidului său, pe simpatia întregului popor romîn.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn își exprimă încrederea că Partidul Comunist din Germania va găsi în mijlocul poporului forțe capabile de a continua și a intensifica lupta sa, în numele libertății, democrației și păcii.

Trăiască Partidul Comunist din Germania!

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Un moment important din istoria clasei noastre muncitoare

Poporul nostru muncitor sărbătorește împlinirea a cincizeci de ani de la crearea primei Comisiuni generale a sindicatelor din Romînia. La Conferința pe țară din august 1906 a organizațiilor sindicale și a cercurilor socialiste s-a hotărît... „centralizarea morală și materială a sindicatelor, adică centralizarea lor în Uniuni, cu sediul în București, ca un principiu general referitor la organizarea muncitorilor din Romînia". Principalul merit al conferinței se concretizează în înfăptuirea centralizării mișcării sindicale. La temelia mișcării sindicale Conferința a pus Statutul general al sindicatelor care prevedea cuprinderea în sindicate a tuturor muncitorilor, atît din centrele industriale, cît și din întreprinderile mici și mijlocii, calificați și necalificați pe baza a trei principii fundamentale: lupta de clasă, solidaritatea internațională, suprimarea exploatării muncii. Conferința a chemat oamenii muncii la luptă hotărîtă pentru apărarea drepturilor democratice, împotriva restricțiilor aduse dreptului la asociere, împotriva terorii dezlănțuite de regimul burghezo-moșieresc și îndreptată contra mișcării muncitorești ce începuse să se dezvolte. Conferința a creat comisiile locale ale sindicatelor, s-a îngrijit de crearea fondurilor de grevă ale sindicatelor, de asistența judiciară etc. și a dat un nou imbold luptei împotriva corporațiilor.

Crearea comisiunii generale a sindicatelor constituie un pas marcant al străduințelor clasei noastre muncitoare pentru a zădărnici încercările sciziniștilor de a-i dezbina rîndurile, demonstrînd maturizarea clasei muncitoare în acele vremi.

Au trecut cincizeci de ani de atunci. Principiile care au fost puse la temelia mișcării noastre sindicale s-au dovedit capabile să reziste deceniilor. În anii de cruntă teroare burghezo-moșierească sindicatele au continuat să joace un rol însemnat în viața clasei muncitoare. În numeroase centre s-a realizat o colaborare rodnică între socialiști și comuniști. Unitatea sindicală făurită imediat după eliberare — avînd la bază colaborarea în cadrul Frontului Unic Muncitoresc — a constituit un factor de bază în lupta împotriva uneltirilor reacțiunii, pentru luarea întregii puteri de către clasa muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare.

Acum cincizeci de ani la Conferință s-au prezentat 39 organizații sindicale cu 4.466 de membri. Ca urmare a dezvoltării economiei noastre naționale, a construirii socialismului, numărul membrilor de sindicat s-a ridicat la 2.600.000 la sfîrșitul anului 1955. Sindicatele din țara noastră reprezintă o forță uriașă în lupta pentru construirea socialismului. Cu sprijinul partidului sindicatele desfășoară o însemnată activitate pentru organizarea și conducerea întrecerii socialiste, care a ajuns astăzi o largă mișcare de masă. Cu sprijinul partidului și al guvernului sindicatele desfășoară în același timp o intensă muncă social-culturală, dovedindu-se un factor însemnat în educarea comunistă a maselor. Din instrument de luptă împotriva exploatării și împilării, în anii de după eliberare sindicatele s-au transformat în școală a comunismului.

Luptînd pentru realizarea sarcinilor trasate de cel de al doilea Congres al Partidului, sindicatele se străduiesc pentru a pune tot mai mult în centrul activității lor organizarea sistematică a luptei pentru creșterea neîntreruptă a productivității muncii și reducerea prețului de cost, fără de care nu poate fi concepută ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Principala sarcină a tuturor sindicatelor și a organelor sindicale este legarea tot mai strînsă a muncii lor de problemele de producție, în scopul îndeplinirii și depășirii planului cincinal. Sindicatele militează pentru respectarea drepturilor salariaților ce sînt prevăzute în legislația noastră, luptă pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii.

Aniversarea a 50 de ani de la înființarea primei Comisiuni generale a sindicatelor din țara noastră găsește mișcarea noastră sindicală unită și puternică, așa cum a visat-o dintotdeauna clasa muncitoare. Clasa noastră muncitoare este mîndră de faptul că datorită străduințelor P.C.R. a fost lichidată la noi sciziunea clasei muncitoare și a fost creat Partidul unic al clasei muncitoare — Partidul Muncitoresc Romîn. De-a lungul a cincizeci de ani oamenii muncii din țara noastră au învățat că fără unitatea rîndurilor clasei muncitoare nu se pot repurta adevărate victorii. Tocmai de aceea clasa noastră muncitoare luptă și va lupta cu hotărîre pentru consolidarea unității sale strîngîndu-și rîndurile puternice în jurul Partidului Muncitoresc Romîn, luptînd pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Cote din grîu curat

Așa cum ne informează corespondenții noștri voluntari Ilie Duzinschi și Mihail Dungeanu din Rădăuți, regiunea Suceava, la baza de recepție Dornești au început să sosească mereu convoaie de care pline cu saci. Țăranii muncitori își achită cotele datorate statului.

Zilele acestea au venit să-și predea cotele de grîu și membrii gospodăriei agricole colective „1 Mai" din satul Țibeni comuna Satu Mare. Ei au adus un grîu curat, cu un procent mic de corpuri străine. Totodată colectiviștii din Țibeni au mai predat 1.720 kgr. grîu pentru lucrările executate de S.M.T.

—o—

Și-au îndeplinit planul pe întregul an

O telegramă sosită zilele acestea la Ministerul Silviculturii anunță că harnicii muncitori forestieri din cadrul I.F.E.T.-Întorsura Buzăului au îndeplinit sarcinile planului de producție pe întregul an cu 4 luni înainte de termen.

Succesul obținut se datorește folosirii într-un mare număr de parchete a noii metode de exploatare a fagului în trunchiuri și catarge.

(Agerpres)

Grandiosul miting de protest al cetățenilor din Capitală

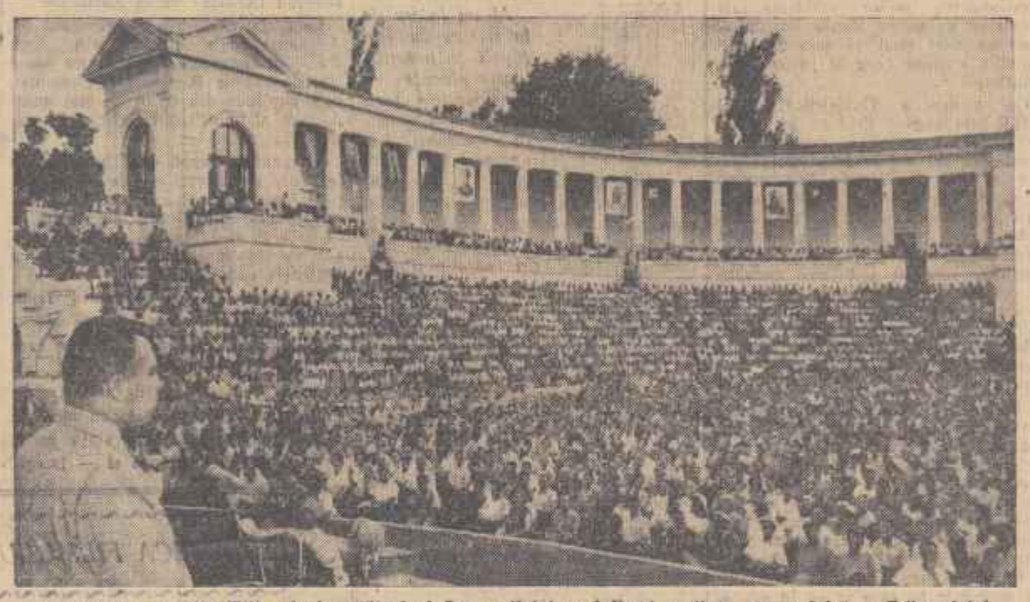

Ieri la Arenele Libertății, mii de cetățeni ai Bucureștiului au înfierat sentința samavolnică a Tribunalului din Karlsruhe. În clișeu: Aspect de la miting. (Citiți în pag. a 3-a reportajul mitingului).

Imagini din viața poporului vietnamez

Neașteptată întîlnire

Pe țărmul sting al riului Do-Ien, între cîmpuri de orez, e o stîncă uriașă. La poalele ei, apele udă treptele unui templu ascuns în pește. Deasupra, stăpînind zarea, e o fortăreață lăsată de francezi. Pe piatră, cu litere uriașe care pot fi citite din avion, stă scris: Bernard Delattre; așa îl chema pe feciorul generalului Delattre de Tassigny, care fusese comandantul cetății — nod strategic în delta fluviului Roșu — și și-a găsit moartea undeva prin apropiere. Cetățuia e locuită. În încăperile de beton unde erau pe vremuri tunuri, am văzut mese și scaune; birouri, pe semne; în camerele închise cu oblon de fier, (depozite de muniții altădată), sînt magazii în care se păstrează hrană. Pentru cine? Privești în jur și înțelegi. Căci de pe un țărm pe altul peste Do-Ien, vezi cum se leagă un pod trainic de metal pe picioare de beton. În spre Na-Dinh se zărește panglica strălucitoare a drumului de fier, iar pe țărmul unde-i fortăreața, spre Tanh-Hua, forfota terasierilor care pregătesc pat de pămînt și prundiș pentru șine.

Birourile, magaziile sînt, așa dar, ale șantierului. Ale șantierului, așa cum tot ale lui sînt și barăcile de bambus de la poalele stîncilor. Așa-i, deci, folosința actuală a unei cetăți și ceea ce se vede e o imagine a Vietnamului pașnic, în construcție. În curînd (la sfîrșitul anului, mi s-a spus), pe aici va trece fluierînd trenul, salutînd din mers cetățuia sumbră care, prin zeci de guri de foc, acum doi ani semăna moarte.

Coborăm cu băgare de seamă din vîrful stîncii treptele lunecoase și mă uitam unde calc. Din pricina asta l-am zărit pe tînărul surîzător ars de soare, abia cînd am fost la un pas de el. S-a dat binevoitor înlături și, politicos, ne-a dat binețe într-o franțuzească stîlcită. I-am întors salutul și m-am oprit. Era un bărbat înalt, cu pieptul gol, cu privirea limpede, cinstită. Pe cap cu o cască tropicală veche, în jurul gîtului cu un prosop. Mi-a întins mîna: o palmă aspră, bătătorită de muncă și și-a rostit numele.

— Carlo Brochella.

— Un nume italian...

— Sînt italian.

— De unde?

— Din Aquilla, Abruzzi.

Ne-am așezat la umbra unor bananieri. Pe dinaintea noastră treceau fără întrerupere vietnamezii mărunți și firavi, îmbinînd țelurile trebi ale șantierului. Pe apele lui Do-Ien se legănau, leneșe, jonci cîrne cu o singură pînză, lunecau lungi plute din bambus. Pe acest șantier vietnamez, Carlo Brochella mi-a spus povestea vieții lui. S-o spun în cîteva cuvinte:

1942: Prizonier de război la francezi.

1943: În lagăr, în Africa, are de ales: moartea între sîrmă ghimpată sau înrolarea în legiunea străină. Alege legiunea, în condițiile rămînerii în Africa. Trei zile însă, după semnarea contractului, pleacă într-un centru de instrucție și de-aici, împreună cu alții de-o seamă sînt îmbarcați pe un vapor. Aici află că formează cu toții un corp expeditionar. Încotro pleacă?

1944: Debarcă la Turanne. Atunci primește răspuns. Alcătuiesc un corp expeditionar pentru Vietnam. Încep întrebările: „Ce căutăm aici?" spune într-o seară un negru. „Ce mi-au făcut vietnamezii?" spune un german.

„Am tras în francezi fără să știu de ce; acum trebuie să trag în vietnamezi fără să știu de ce" — își spunea Brochella. Și, într-o noapte, s-au adunat; poate erau cinci, poate erau zece, și au fugit. Au trecut prin junglă și s-au alăturat armatei populare. „Erau oameni care aveau un rost în viață — comentează Brochella — și rostul lor ne-a convins. Am luptat alături de ei".

1956: Carlo Brochella e lucrător pe un șantier din Vietnam; împreună cu încă vreo douăzeci de inși de-o seamă; cîțiva germani, cîțiva sudanezi, francezi, italieni, greci. „Sîntem un fel de batalion străin al reconstrucției...".

— Nu ți-e dor de acasă? îl întreb.

— Ba da. Dar în Vietnam am găsit o casă frățească. Ne-am împrietenit și ne-am deprins aici. Și apoi, aici e nevoie de noi, de munca noastră. Vietnamul trebuie să se ridice, urmele războiului trebuie șterse. Am venit la Turanne cu pușca, rămîn acum cu cazmaua...

Am mai fi stat de vorbă dar un vietnamez ne-a întrerupt. Avea treabă cu Dhan-Thi Ca'lo (tovarășul Carlo). Carlo Brochella, se vede, era util pe șantier.

M-am despărțit cu părere de rău. Pe Carlo Brochella n-am să-l mai întîlnesc niciodată, dar n-am să-l uit. Neașteptata întîlnire cu el nu se poate uita. Ea mi-a mărturisit dragostea oamenilor simpli din lumea întreagă pentru poporul vietnamez. Dragostea aprinsă în anii războiului și pînă azi nestinsă. O dragoste fără vorbe mari și poate, de aceea, sublimă.

VIRGIL DANCIULESCU

„Pe apele lui Do-Ien se legănau. Ieneșe, jonci cîrne cu o singură pînză..."

In întîmpinarea „Zilei Aviației R. P. R."

La hotarul stratosferei

Cei doi piloți de vînătoare, căpitanul Vasile Dumitraș și cocchiperul său, locotenentul Călin Calangiu, și-au ocupat locurile în carlinga avioanelor argintii, și-au pus cu grijă parașutele, și-au strîns „cohză" centurile peste umeri și șolduri și acum așteaptă cu înfrigurare ordinul de decolare. Cu măștile de oxigen pe figură, cei doi îndrăzneți par niște scafandri, gata să exploreze adîncurile oceanului aerian. În casca de radio pătrund din cînd în cînd fîșnituri de cuvinte nelămurite. Ordinul de decolare se lasă așteptat și încordarea crește clipă cu clipă. Misiunea piloților e grea. Ei urmează să descopere și să întîlnească pe „inamic" acolo sus la hotarul stratosferei și, drept mărturie a întîlnirii, să-l aducă „acasă" ținuți pe pelicula fotomitralierei.

În casca piloților pătrunse o voce sonoră, cunoscută, comandînd scurt:

— „Vulturul" 360, decolează! Sînt „Pămîntul", recepție!

Ordinul înfoară ființa piloților. Emoția dispăru de pe fețele lor îmbujorate, în timp ce mîinile mînglie cu repeziciune contacte, butoane, manete. În pîntecul păsărilor de oțel se naște un zumzet surd ca de stup, apoi din ce în ce mai tare. În coada avioanelor au apărut două limbi de foc; apoi s-au mistuit, ridicînd două umbrele de praf. Indicatoarele cadranelor au prins viață. În mișcarea lor, tabloul de bord pare un adevărat furnicar. Cabinele se închid ermetic peste cei doi aviatori. A trecut numai un minut, de la primirea ordinului și iată că cele două avioane lunecă pe pista de beton.

★

Altimetrul indică 6000 de metri înălțime. În jurul avioanelor se întinde o priveliște de basm. Norii, rămași ceva mai jos, par un uriaș covor alb, pe întinsul căruia se înalță munții de vată cu crestele pleșuve și în continuă frămîntare, dealuri ale căror coame coboară spre șes și movile ce se pierd pe întinsul acestei neasemuite imagini a naturii.

Căpitanul Dumitraș privește busola, indicatorul de consum oxigen, apoi rostește:

— 349, ai oxigen? Cum te simți?

— Oxigen normal. Mă simt foarte bine. Puțin răcoare, răspunse tînărul cocchipier Calangiu, căruia i se pare că masca de exigen i s-a lipit de față.

— Controlează etanșarea! ordonă șeful celulei fără să privească lateral. Clapele pîlminului artificial se închid și se deschid cu o regularitate matematică. Zborul devine din ce în ce mai greu. Din loc în loc se întîlnesc fragmente de nori ciruși formați din ace de ghiață. Cercetarea spațiului aerian, controlul aparatelor de bord, zborul pe același cap compas cu o exactitate deosebită încordează și mai mult atenția piloților. Misiunea e anevoioasă dar dorința de îndeplinire cu orice preț e mult mai mare. Calangiu privește ceasul. Faptul că merge de cîteva minute pe același cap compas începe să-i pună răbdarea la încercare. Timpiele încep să-i zvicnească puternic. I se pare că șeful său zboară prea încet. Viteza e totuși destul de mare. În cască nu sosește nici un ordin. Doar din cînd în cînd, cîte o frîntură de cuvînt trece pe urechile sale, pierzîndu-se apoi în eter. „Pămîntul" tace cu încăpățînare. Aerodromul a rămas la sute de kilometri în urmă. Soarele...

— „Vulturul" 360 către „Pămîntul". Control radio, recepție!... se auzi vocea tărăgănată și pătrunzătoare a căpitanului Dumitraș.

— „Pămîntul" vă aude bine, „Vulturilor"!... răspunse vocea de la stația terestră de pe aerodrom. Piloții se simt acum și mai puternic legați de cei de jos, prin firul invizibil al undelor electromagnetice. Imagini diferite li se perindă cu iuțeala fulgerului prin minte. Văd parcă acvea, acolo pe pămînt, pe tovarășii lor aplecați deasupra unei hărți, urmărindu-le drumul, sau așteptînd cu înfrigurare o veste din aer, de la cei plecați dincolo de zidul despărțitor al norilor. Vocea locotenentului Chiril, ofițerul cu dirijarea avioanelor în aer, pare a fi aci lîngă el, la numai doi pași.

— „Vulturul" 360, te chiamă „Pămîntul"! Cap compas plus 10 grade. Înălțime 7000 metri, viteză plus 100 km...

Celula se înscrie prompt în viraj și avioanele iau noua direcție. Dumitraș bănuiește că trebuie să fie pe aproape de țintă. Cu toate că nu e la prima „întîlnire" în aer, inima îi bate totuși cu putere.

Ochii celor doi piloți se rotesc privind jur împrejurul lor. Razele fierbinți ale soarelui se înfig în ochi ca niște săgeți. Dar ochii înlăcrimați, nu se închid. Secundele se scurg îngrozitor de încet. Fălcile se încleștează. Oxigenul pare din ce în ce mai amărui. Avioanele zboară cu o viteză amețitoare...

— „Inamicul" în dreapta!... răsună în căști vocea sonoră a „Pămîntului". Privirile săgetară imensitatea spațiului aerian în dreapta. Nu se vede însă nimic. Avionul cap se înclină pe o aripă și pe alta, mențintnd direcția, dar nu observă totuși nimic, nici jos, nici sus. A sosit momentul „întîlnirii", dar „inamicul" refuză cu încăpățînare să se arate. Ghirlandele de nori ciruși, străvezii, îngreunează vederea. Deodată, privirile rămaseră ațintite undeva sus și în față într-un fund de cer, unde abia se disting niște punctulețe sclipitoare. Cînd căpul celulei, căpitanul Dumitraș, raportă: „Am întîlnit „inamicul"! Intrăm la „atac"!...", avioanele zburau gloanț în urmărirea celor din față. În timp ce motoarele execută un „duo-forlissimo" de se cutremură depărtările. Distanța se micșorează văzînd cu ochii. Vînătorii aleargă cu peste 1000 km. la oră... Hotarul stratosferei e foarte aproape.

„Prinse apoi în cercul de foc al vizoarelor vînătorilor intrați la „atac", avioanele „inamice" poate nici nu bănuiesc că în spatele lor fotomitralierele au intrat în acțiune, pentru ca la întoarcerea de pe cărările înălțimilor să facă dovada întîlnirii dincolo de nori.

★

...Și aviația noastră, tînără dar puternică, se mîndrește cu mulți piloți asemenea celor doi. E greu zborul și mult mai greu să stăpînești complicata aeronavă, care se ia la întrecere cu sunetul. Dar ce poate fi mai frumos, mai înălțător decît faptul că te știi printre rîndurile apărătorilor de nădejde ai cerului patriei dragi.

Căpitan IOAN CLENCIU

50 de ani de la înființarea primei Comisiuni generale a Sindicatelor din Romînia

Organizări de sindicate, greve, evacuări, conferință. Acestea erau evenimentele de acum 50 de ani în ajunul conferinței.

După întîlnirea din 24 ianuarie 1905 de la Băile Eforiei, a început un aflux spre organizațiile muncitorești. Pe temeiul acesta, grupul de inițiatori în frunte cu I. C. Frimu și Al. Constantinescu, — iar după întrunirea de la Cîmpina și cu Ștefan Gheorghiu — luau măsurile necesare de acțiune și organizare.

Sediul nostru era în clădirea lui Grand Hotel, vis-a-vis de biserica Zlătari din Calea Victoriei. Îmi amintesc de un eveniment foarte semnificativ al atmosferei ce domnea în rîndurile clasei muncitoare. Era în primele zile ale lui august 1906. Numeroși factori poștali încărcați cu saci și pachete de scrisori, corespondențe, pătrund în sală. Unul se șterge pe frunte de nădușeală și declară: „Nu mai putem răbda robia de la poștă! La cererea noastră de acum cîteva săptămîni, directorul Cerchez ne-a răspuns doar cu o înjurătură.

Noi am venit aici!".

Au urmat cele zece zile de grevă. Poștașii au rămas aici. Femeile mai aduceau ce puteau de mîncare. Toate mahalalele ajutau și comentau evenimentele. Ziarele au dat fel de fel de informații. În cele din urmă factorilor li s-au promis o serie de îmbunătățiri. Directorul Cerchez s-a angajat să ridice lefurile de 45 lei lunar cît erau cele mai multe, și să respecte regulamentul de avansare.

Greva s-a terminat deci în chip relativ onorabil. Dar dimineața, cînd a venit Frimu să deschidă sala, totul era grămadă pe trotuarul de peste drum, lîngă zidul localului C.E.C., deși noi aveam chiria plătită, contract în regulă. Vestea care s-a răspîndit repede a adus la fața locului sute de muncitori. Au urmat manifestații, întruniri. În cele din urmă am obținut ca sala să se deschidă și astfel în zilele de 13, 14 și 15 august 1906, am ținut prima conferință pe țară a mișcării sindicale din țara noastră, la care participau și reprezentanții cercurilor socialiste.

Epoca aceasta apărută cu toate jertfele — și au fost mari — este o pagină glorioasă ce face parte din patrimoniul luptelor clasei muncitoare, se încadrează în marea luptă a proletariatului nostru pentru o viață mai bună.

V. Anagnoste

Raportor la Conferința din 1906 a sindicatelor

Măsuri pentru ridicarea nivelului de pregătire marxist-leninistă a studenților

In Raportul delegației P.M.R. cu privire la lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S. prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 23—25 martie 1956, s-a subliniat printre altele necesitatea revizuirii programelor școlilor de partid și a programelor de studiere a științelor sociale în învățămîntul superior de stat.

Pentru a afla unele din măsurile care au fost luate în ce privește realizarea acestor indicații în domeniul învățămîntului superior de stat, am cerut tovarășului Aurel Pop, directorul Direcției predării științelor sociale din Ministerul Învățămîntului să răspundă unor întrebări.

ÎNTREBARE: Care vor fi disciplinele de științe sociale care se vor preda în învățămîntul superior de stat în viitor?

RĂSPUNS: Pînă în prezent teoria marxist-leninistă a fost predată în învățămîntul superior în cadrul a trei discipline: Bazele marxism-leninismului, Economia politică și Materialismul dialectic și istoric. Primele două au fost introduse la toate facultățile de la reforma învățămîntului, iar cea de a treia urmă să se extindă treptat.

Experiența noastră a dovedit că cu toate îmbunătățirile obținute, cu toate măsurile luate pentru reorganizarea succesivă predării disciplinelor și pentru diferențierea predării acestora în funcție de specificul facultăților și institutelor — pînă acum au existat serioase neajunsuri legate de pregătirea cadrelor, de organizarea predării științelor sociale și de conținutul programelor — mai ales la Bazele marxism-leninismului unde cursul scurt de istorie a P.C.U.S. Datorită faptului că diferențierea n-a fost dusă pînă la capăt, cît și lipsurilor existente în programe și a unor deficiențe în concepere cursurilor — adeseori problemele cele mai importante au fost predate rupt de practica actuală a construcției socialismului, în afara legăturii cu activitatea multilaterală a partidului și poporului nostru. Aspecte de dogmatism, birocratism, citatomanie, fățișe sau camuflate, tratare formală a problemelor, au influențat în mod negativ munca de educație marxist-leninistă a studenților. În activitatea catedrelor de științe sociale au existat lipsuri serioase legate de cultul personalității lui I. V. Stalin.

În lumina Hotărîrilor Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn și a învățăturilor Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru a crea o premiză reală pentru lichidarea lipsurilor amintite a fost restudiat sistemul de organizare a predării științelor sociale și au fost stabilite o serie de măsuri menite să ridice nivelul pregătirii marxist-leniniste a studenților în instituțiile de învățămînt superior.

Astfel, începînd cu anul școlar 1956/57, teoria marxist-leninistă va fi predată în cadrul a trei discipline distincte, în următorul sistem de succesiune: Economia politică, Istoria mișcării muncitorești și materialism dialectic și materialism istoric, cu excepția institutelor de arte, de medicină și farmacie și a facultăților de medicină veterinară la care se vor preda numai două discipline: Istoria mișcării muncitorești, materialismul dialectic și materialismul istoric. Acest sistem va fi extins în mod treptat. Nou și important în cadrul acestui sistem de organizare este în primul rînd predarea materialismului dialectic și materialismului istoric, ca disciplină distinctă la toate institutele de învățămînt superior, ceea ce va contribui în mai mare măsură la înarmarea studenților cu o concepție materialist-științifică despre lume. În al doilea rînd este introducerea, în locul cursului Bazele marxism-leninismului, a cursului de Istoria mișcării muncitorești, care va cuprinde ferm de generalizare teoretică a experienței mișcării muncitorești, acordîndu-se o atenție deosebită experienței istorice a P.C.U.S., problemelor istorice P.M.R. precum și problemelor contemporane ale mișcării muncitorești. Acest curs va ajuta la lărgirea orizontului studenților, la educarea lor în spiritul internaționalismului proletar, la înțelegerea necesității unității și cooperării în cadrul mișcării muncitorești internaționale.

Un loc important în preocupările noastre îl are elaborarea programelor de curs. Un număr important dintre cele mai bune cadre didactice au fost antrenate la revizuirea programelor și a indicațiilor bibliografice. În această muncă ne izbim uneori de greutăți serioase, legate mai ales de faptul că nu sînt traduse integral operele clasicilor marxism-leninismului, de lipsa unei documentații corespunzătoare în limba romînă cu privire la cele mai importante probleme ale mișcării muncitorești internaționale, de faptul că documentele cu privire la anumite perioade din activitatea partidului nostru nu sînt încă publicate.

ÎNTREBARE: Avînd în vedere faptul că în etapa actuală a construcției socialiste problemele de economie concretă s-au ridicat pe primul plan, ce măsuri au fost luate pentru o mai temeinică pregătire economică a studenților?

RĂSPUNS: În vederea îmbunătățirii pregătirii economice a specialiștilor din sectorul tehnic și agronomic s-au stabilit măsuri de stringere a legăturilor între colectivele de catedră ale disciplinelor economice: Economia politică, Economia de ramură și Organizarea și planificarea întreprinderilor din ramura respectivă. Prin coordonarea programelor de curs și discutarea în comun a problemelor se va putea asigura nivelul teoretic necesar cursurilor de economie de ramură, se vor lichida paralelismele și se va asigura un caracter mai concret lecțiilor de economie politică.

ÎNTREBARE: Ce probleme noi se ridică după părerea dvs. în fața cadrelor didactice?

RĂSPUNS: Evident, cadrele didactice vor trebui să-și refacă cursurile în lumina documentelor celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. și a documentelor de partid apărute ulterior. O atenție deosebită va trebui acordată purității ideologice a cursurilor, asigurării unui înalt nivel teoretic, legăturii cu problemele actuale ale construcției socialiste în țara noastră, combaterii concrete a manifestărilor ideologiei burgheze, explicării temeinice a noilor probleme teoretice apărute după cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S. Tovarășii care au lucrat la catedrele de Bazele marxism-leninismului și care începînd din acest an vor preda Istoria mișcării muncitorești, vor avea de studiat o seamă de probleme noi, deosebite. Pregătirea lor temeinică în aceste probleme, urmărirea de către șefii de catedră a felului cum studiază fiecare membru al catedrei, devin probleme de cea mai mare însemnătate în acest sens. Aprofundarea noilor probleme ale cursurilor va trebui făcută într-un asemenea ritm încît să meargă mult înaintea lecțiilor care se predau studenților.

Ca urmare a Hotărîrii C.C. al P.M.R. din august 1953 cu privire la îmbunătățirea activității catedrelor de științe sociale din învățămîntul superior o serie de catedre, încă puține la număr, au pășit la metoda redactării individuale a întregului curs, metodă care înlătură în mare măsură lipsurile semnalate, deoarece solicită pregătire serioasă a tuturor membrilor catedrei pentru fiecare lecție, ridică nivelul expunerii. În anul școlar 1956/1957 un număr important de catedre vor trebui să treacă la metoda elaborării individuale a lecțiilor.

Pînă în prezent atît catedrele cît și Direcția predării științelor sociale din Ministerul Învățămîntului nu au dat atenția cuvenită problemelor de metodică a formelor de activitate didactică. În viitor, pe lîngă grija pentru conținutul predării, trebuie să sporească și grija pentru aspectele metodice ale activității catedrelor. Catedrelor de științe sociale trebuie să le fie mereu trează conștiința sarcinilor deosebite pe care le au în educarea marxist-leninistă a tineretului. Aceste sarcini stabilite de partidul și guvernul nostru nu pot fi realizate decît printr-o muncă de perfecționare continuă a cadrelor, pătrunsă de un înalt spirit de răspundere.

AL. POPESCU

Cititorii ne sesizează

O veche dorință a locuitorilor cartierului Uroiu din Simeria a fost electrificarea acestei părți a orașului.

De aceea — ne scrie cititorul Gh. Ionescu — cînd am văzut că s-au adus stîlpii necesari am crezut că nu va trece mult timp și electrificarea cartierului va fi un fapt împlinit. Din păcate, de la aducerea stîlpilor și pînă în prezent au trecut cîțiva ani și lucrările tot nu au început.

Oare sfatul popular al regiunii Hunedoara nu crede că a sosit timpul ca să se treacă la electrificarea cartierului Uroiu?

★

În pregătirile pe care le fac pentru noul an școlar, organele locale ale puterii de stat din comunele raionului Timișoara întîmpină mari greutăți din partea unor întreprinderi, ne scrie tov. C. Popovici. În comuna Pișchia, de pildă, reconstrucția localului școlii de 7 ani se desfășoară anevoie. Vina o poartă întreprinderea „6 Martie" din Caransebeș, care nici pînă acum n-a găsit de cuviință să livreze rîmătarea comandată pentru acest local. Într-o situație similară se află și școala din Cernețeaz. Din cauza Combinatului de industrie locală din Timișoara care deține comanda de nisip pentru sfatul popular comunal Cernețeaz lucrările nu pot fi terminate.

Deoarece de începerea noului an școlar nu ne mai despărte prea mult timp, întreprinderile respective trebuie să-și îndeplinească de îndată angajamentele luate.

★

M-am întors de la Borsec cu impresii și amintiri foarte plăcute — ne scrie tov. Soos Gavrilă. Cazarea în condițiuni bune, grija cu care te înconjoară medicii și personalul de serviciu, mîncarea de bună calitate și consistentă, toate acestea m-au făcut să petrec zile plăcute de odihnă. Cu toată mulțumirea mea nu pot să trec cu vederea însă unele lipsuri care de multe ori pricinuiesc neplăceri vizitatorilor. La club, de pildă, nu poți rămîne decît pînă la 8 seara, oră cînd întreruperea curentului electric îți dă semnalul de plecare. Întreruperile dese de curent la cinematograf și tensiunea inegală a curentului nu-ți îngăduie să vizionezi în liniște nici un film. Însfîrșit dacă ți-ai propus să citești seara o carte, e greu să realizezi acest lucru, deoarece și în vilă bîjbîi prin întuneric.

Întreprinderea de electricitate din orașul Borsec și sfatul popular local trebuie să țină seama de acest semnal critic luînd măsurile corespunzătoare.

Conferință de presă cu membrii unor delegații sindicale care ne-au vizitat țara

Joi după amiază la Casa Ziariștilor din București a avut loc o conferință de presă cu membrii delegațiilor sindicale din Franța, Anglia, Austria, Albania, Belgia, Olanda, Mexic, Siria, Tunisia, Africa neagră care la invitația C.C.S. au participat la sărbătorirea zilei de 23 August la București. În timpul șederii în țara noastră membrii delegațiilor au vizitat o serie de întreprinderi și instituții din Capitală și din provincie.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de **Al. Bondoc**, redactor șef al ziarului „Munca". Numeroși reprezentanți ai presei au pus delegaților întrebări în legătură cu problemele actuale ale mișcării sindicale din țările respective, ecoul stîrnit de evenimente de importanță mondială, precum și impresiile culese de delegați în vizitele lor în țară.

Primul răspuns la întrebările puse de ziariști a fost dat de **John Normanton**, delegat din Anglia. El a vorbit despre opinia muncitorilor englezi față de naționalizarea Companiei Canalului de Suez.

„Guvernul conservator — a spus el — a trimis forțe militare aeriene și navale în Mediterana orientală. Din nefericire conducerea partidului laburist a făcut o declarație prin care sprijină aceste acțiuni ale guvernului conservator. Muncitorii britanici — a spus el — consideră că guvernul egiptean are același drept să naționalizeze Compania Canalului de Suez pe care l-a avut și guvernul laburist de a naționaliza industria carboniferă a Marii Britanii. Muncitorii englezi se vor opune oricăror încercări de intervenție armată din partea Angliei împotriva Egiptului".

Delegatul austriac **Joseph Sturm**, a vorbit despre poziția clasei muncitoare din Austria față de remilitarizarea Germaniei occidentale și față de măsura samavolnică a interzicerii Partidului Comunist din Germania. El a spus:

Partidele reacționare din Austria au jubilat cînd au aflat de interzicerea P.C. din Germania.

Masele n-au împărtășit însă această opinie.

Întreaga muncitorime austriacă a protestat cu indignare cînd a aflat de sentința ticăloasă de la Karlsruhe".

Credința mea este că guvernul lui Adenauer poate interzice prin lege P.C. din Germania, însă el nu poate interzice ideile Partidului Comunist, care cuprinde din ce în ce mai mulți oameni ai muncii din Germania occidentală.

Răspunzînd apoi unei întrebări în legătură cu impresiile sale din Romînia, Joseph Sturm a arătat că a fost impresionat de munca entuziastă a tineretului, de faptul că în multe posturi de răspundere sînt promovate cu încredere cadre tinere.

Delegatul tunisian **Mohamed Trudi Habib** a declarat că este foarte mișcat de amabilitatea și curtoazia pe care a întîlnit-o în țara noastră, că va duce cu el o amintire de neuitat, despre poporul romîn care, cu hărnicie și talent, construiește o viață nouă. Duc cu mine — a spus el — imaginea operei remarcabile realizată timp de 12 ani de poporul romîn în toate domeniile de activitate.

A vorbit apoi **Ba Mamadou**, secretar general al Sindicatului metalurgiștilor din Dakar Senegal, care a spus printre altele: Sînt foarte fericit de primirea călduroasă care mi-a fost făcută de conducătorii sindicatelor romînești. În timpul șederii mele în Romînia am înțeles că omul în țara dv. este bunul cel mai de preț. Am înțeles că tot ceea ce se face la voi este pentru oamenii muncii. Muncitorii din Romînia au case de odihnă, sanatorii, biblioteci, ei merg la teatru și la cinematograf. Ei au posibilitatea de a-și ridica nivelul cunoștințelor lor, există pentru ei cursuri, institute speciale. Muncitorii de la noi nu se bucură de asemenea condiții.

Se știe că în Senegal există discriminare rasială. În ce privește salariile sînt trei categorii: salariul european, salariul funcționarului african și salariul muncitorului african. Acesta din urmă primește un salariu de mizerie.

Doresc — a spus el în încheiere — să vă transmit urări de prietenie și fericire din partea muncitorilor pe care-i reprezint; ei vă doresc noi succese în construirea Romîniei noi.

P. Vastenhaver, președintele comitetului de întreprindere de la fabrica de încălțăminte „Reinbold" din Amsterdam (Olanda), vorbind despre necesitatea întăririi luptei pentru unitatea clasei muncitoare olandeze a subliniat că acest lucru se va putea realiza numai dacă cele două grupări sindicale existente în Olanda — cea socialistă și cea unitară — se vor uni.

Aime Cathala miner din delegația franceză a vorbit apoi despre situația grea a tinerilor mineri din Franța.

După ce a vorbit despre activitatea sindicatelor în problemele specifice ale femeilor din Franța **Ivonne Subercaze** membru în Consiliul național al Federației naționale a femeilor franceze a împărtășit impresiile culese în timpul șederii în țara noastră.

Am fost deosebit de impresionați, a spus ea, de vizitele făcute în industrie cît și în gospodării de stat, spitale de copii, unități de căi ferate, precum și de existența în fiecare uzină, în fiecare unitate a căilor ferate a unor complexe social-culturale foarte dezvoltate.

Ioussef Al-Immady, din Siria, a transmis la început salutul oamenilor muncii din patria sa către oamenii muncii din R.P.R.

Vorbind despre formele concrete ale ajutorului pe care îl dă poporul sirian poporului egiptean, el a spus că arabii și sirienii în special, consideră Egiptul ca făcînd parte integrantă din lumea arabă. Atitudinea poporului sirian față de Egipt este aceeași ca și pentru propria lui țară. Evenimentele petrecute în legătură cu Canalul de Suez au făcut ca poporul Siriei să mobilizeze toate posibilitățile, toate forțele sale umane, materiale, morale și politice și să le pună la dispoziția Egiptului.

Un alt delegat sirian, **Nassib Soucar** a arătat că el și ceilalți membri ai delegației au fost puternic impresionați de faptul că asigurările sociale ale muncitorilor din Romînia sînt un fapt real.

Hilario Miramontes, din corpul didactic al Universității muncitorești din Mexic a vorbit despre sistemul de organizare a acestui institut de învățămînt, arătînd că în cadrul acestuia s-a înființat și un institut de relații de prietenie și culturale Mexico-Romînia.

Germaine Rey, secretar departamental al Sindicatului Construcții și lucrări publice din Franța a vorbit despre perspectivele dezvoltării unității de acțiune a clasei muncitoare franceze.

R. Dubois, din Franța, membru în Comisia executivă a federației sindicatelor din construcții a dat apoi cîteva exemple despre acțiunile unitare ale muncitorilor constructori francezi.

Maurice Lallieu, feroviar, membru al delegației franceze a vorbit despre acțiunile feroviarilor francezi împotriva războiului din Algeria.

Quttara Lamine, membru în conducerea sindicatelor feroviarilor de pe Coasta de Fildeș, a vorbit despre condițiile de muncă ale feroviarilor respectivi, despre lupta lor pentru obținerea și respectarea drepturilor de salarizare și de reducere a orelor de muncă potrivit orariului muncitorilor feroviari europeni.

M. Vey Louis, secretar general al sindicatelor C.G.T. din Gabon, Africa Franceză a spus printre altele:

Am venit în Romînia ca reprezentant al muncitorilor gabonezi în scopul de a întări legăturile și relațiile de prietenie care există între popoarele noastre. Sper că vizita noastră va contribui la întărirea prieteniei între țările noastre.

Kiko Kote, membru al C.C.S. din R. P. Albania, a făcut o expunere amplă asupra organizării ocrotirii sănătății în țara sa.

Ocrotirea sănătății în R. P. Albania este gratuită. Aceasta constituie o victorie importantă a poporului nostru. După eliberare s-au elaborat legi care prevăd dreptul la odihnă pentru muncitori și funcționari. Stațiunile climaterice de pe malul Adriaticei și din munții noștri, unde înainte petreceau reprezentanții burgheziei, au fost puse la dispoziția oamenilor muncii.

În numele delegației albaneze Kiko Kote a mulțumit C.C.S. pentru invitația de a vizita țara noastră, arătînd că membrii delegației vor împărtăși muncitorilor albanezi frumoasele impresii culese în timpul șederii lor în R.P.R.

A vorbit apoi **Aimable Brohee**, miner din Belgia care a exprimat mulțumirile minerilor belgieni pentru manifestările de solidaritate ale oamenilor muncii din R.P.R. față de familiile victimelor de la Marcinelle.

La sfîrșitul conferinței de presă tov. Al. Bondoc a mulțumit membrilor delegațiilor pentru cuvintele calde adresate oamenilor muncii din țara noastră.

(Agerpres)

SPOR LA MUNCĂ ÎN NOUL AN UNIVERSITAR!

Azi se deschid cursurile noului an universitar. Ca de obicei, studenții trăiesc cu bucurie și emoție acest eveniment.

În cliseu: Un grup de studenți ai Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală s-au întîlnit la Institut în preajma deschiderii cursurilor.

Foto: A. CONSTANTINESCU

„Săptămîna teatrului de păpuși"

Pentru ridicarea la un nivel artistic superior a creației teatrelor de păpuși din țara noastră și a stimulării colaborării între teatrele de păpuși, se organizează la București, între 1—7 octombrie, „Săptămîna Teatrului de Păpuși".

În „Săptămîna Teatrului de Păpuși" vor fi prezentate, într-un cadru festiv în sala și grădina Teatrului de Păpuși și Marionete „Țăndărică", cele mai reușite spectacole ale teatrelor de păpuși din țară.

Vor fi premiate cele mai bune spectacole, precum și cele mai valoroase realizări artistice ale regizorilor, actorilor-mînuitori, pictorilor scenografi.

În momentul de față, comisia selecționează spectacolele care vor fi prezentate de către cele 17 teatre de păpuși din țară.

—o—

UN NOU APARAT

Vizorul

În curînd în librăriile din Capitală și din țară se va găsi un nou aparat: vizorul.

Vizorul sau diascopul-diafilm se aseamănă aparatului de fotografiat și se întrebuințează la citit diafilmele, avînd proprietatea de a mări imaginea de 4 ori.

Primele diafilme care însoțesc, deocamdată, aceste aparate sînt alese din folclorul romînesc și internațional, de către studioul de diafilme „Ion Creangă". Printre acestea se numără: **„Capra cu trei iezi"** de Ion Creangă, **„Pescarul și peștișorul"** de Pușkin, **„Motanul încălțat"** de Charles Perrault, **„Voinicelul"** și **„Zapisul"** de Călin Gruia.

În prezent, din inițiativa studioului de diafilme „Ion Creangă", cooperativa „Munca pentru popor" execută proiectele unui nou aparat de proiecție,—proiector-diafilm, de tip popular, accesibil tuturor oamenilor muncii.

GRIJA PENTRU OM

Cîteva aspecte ale protecției muncii la uzinele „Mătyas Rákosi"

Am pășit pragul uzinei „Mătyas Rákosi" din Capitală cu un scop precis. Voiam să aflu ce se face aci pentru asigurarea în cît mai bune condițiuni a securității muncii.

Este greu să enumăr din cele aflate toate lucrările de protecția muncii înfăptuite la „Mătyas Rákosi" de la începutul anului și pînă acum. Voi aminti doar că din cele 28 de lucrări pentru protecția muncii propuse în cadrul contractului colectiv pentru a fi realizate pînă la sfîrșitul anului, s-au înfăptuit pînă în prezent 22. Pentru a ușura munca oamenilor la turnătoria de neferoase, de pildă, s-a montat o șină pentru vagoane și s-a construit o moară cu bile pentru curățirea pieselor turnate. La atelierul de modelărie s-a revizuit și reparat instalația de ventilație, iar la atelierul mecanic s-a construit o macara. Colindînd prin secțiile fabricii am văzut și alte lucrări care s-au făcut pentru protecția muncii. Aproape la fiecare strung și polizor de pildă, s-au montat apărători cu ecrane. Preocupare pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă există deci. Dovadă sînt și sumele importante cheltuite în acest scop. De ce totuși se mai întîmplă cîteodată accidente? Este foarte simplu. Lipsește în primul rînd preocuparea maiștrilor de a face pe muncitori să folosească în interesul lor tot ceea ce s-a executat în această direcție. În zadar s-au montat de pildă, la fiecare strung și polizor apărători fiindcă ele nu sînt folosite și nici maiștrii nu fac nimic pentru a-i convinge pe muncitori de necesitatea folosirii acestor dispozitive. La locurile de muncă nu există afișe care să arate pericolele ce pot surveni atunci cînd muncitorul nu folosește dispozitivele și apărătorile ce-i sînt puse la dispoziție sau cînd lucrează neatent la mașină. Trebuie amintit și faptul că ecranele de la polizoare sînt greșit montate. În loc ca acestea să aibă, atunci cînd se lucrează la polizoare, o poziție oblică, ele stau orizontal și astfel muncitorul trebuie să se ridice în vîrful picioarelor atunci cînd polizează. Din această cauză muncitorii renunță de multe ori să le mai folosească și polizează cu ochii liberi.

Preocuparea pentru prevenirea accidentelor nu trebuie să se reducă numai la confecționarea de diferite dispozitive și aparatori pentru protecția muncii. Accidentele pot surveni și din cauza lipsei de organizare a locurilor de muncă. Ori se știe că organizarea cît mai judicioasă a locului de muncă este legată nu numai de prevenirea accidentelor ci și de realizarea în condiții bune a planului de producție. De aceea maiștrii și șefii de sectoare au datoria să ia măsuri corespunzătoare pentru o organizare temeinică a locului de muncă. Dacă în sectorul mecanică al uzinelor „Mătyas Rákosi" există preocupare pentru acest lucru nu tot așa se întîmplă în celelalte sectoare. La turnătorie de pildă, nu ai loc să te miști din cauza grămezilor de forme și a pămîntului de turnare ceea ce poate provoca la orice pas accidente. Același lucru se poate spune și despre atelierul de forjă.

Colindînd secțiile fabricii am ajuns și la bancul de probă al motoarelor. 32 de motoare întraseră chiar atunci în ultima probă înainte de a fi expediate în diferite colțuri ale țării. În acest atelier m-au impresionat condițiile optime de lucru create muncitorilor. Am aflat că aici s-a depus multă străduință și s-au cheltuit sume importante pînă s-a făcut o instalație specială pentru absorbirea gazelor. Cu toate acestea la bancul de probă nu este prea plăcută o staționare mai îndelungată. Aceasta din cauza gazelor emanate de motoare și pe care la început nu le-am simțit. Un muncitor mi-a spus atunci că pentru absorbirea acestor gaze nu au decît două ventilatoare din care unul nu funcționează de mai bine de trei luni. Acest lucru — îmi spuse el — l-a aflat și conducerea fabricii, de atunci însă nu a mai dat pe la noi prin ateliere.

Apărarea sănătății muncitorilor, punerea lor la adăpostul oricărui pericol în timpul lucrului se știe că contribuie în mod direct la realizarea în timp a sarcinilor de plan, la creșterea productivității muncii. Acest lucru nu se poate face însă numai prin simpla cheltuire de bani pentru realizarea diferitelor lucrări de protecție a muncii fără a urmări îndeaproape ca acestea să fie folosite. De aceea, conducerea uzinei, comitetul de întreprindere, fiecare maistru și inginer, au datoria să se îngrijească ca muncitorii să respecte normele de tehnica securității muncii, și să organizeze în așa fel locurile de muncă încît să se înlăture și cel mai mic pericol de accident. Numai în felul acesta preocuparea pentru crearea de condiții optime de lucru își va atinge scopul propus.

ION FICIU

CRONICA FILMULUI „MAMA"

Nilovna a încetat de mult să fie doar eroina unui roman. În decursul celor 50 de ani de existență a ei, existență al cărui act de naștere a fost prima ediție a cărții lui Gorki, Nilovna a devenit un simbol, simbolul mamei, care devine „neînfricată atunci cînd apără pe acel pe care l-a născut", simbolul femeii ruse revoluționare, mama nu numai a fiului ei, dar a tuturor oropsiților, a tuturor celor care luptă pentru o viață mai bună. Era firesc deci ca personalitatea puternică a acestei eroine care reprezintă o epocă și care vestește prin trezirea ei la viață, trezirea întregului popor, marea revoluție, să atragă asupra ei atenția acelor vrăjitori ai epocii noastre, care într-o sală întunecată, pe o simplă pînză albă, creează la semnalul unui gong viață și oameni. Mark Donskoi, regizorul „Mamei" sau A. Mișurin, operatorul ei, Vera Marețkaia, interpreta Nilovnei sau A. Batalov, actorul care l-a înfruchipat pe Pavel Vlasov, n-aveau decît să răspundă chemării acelei cărți, care de 50 de ani încoace este una dintre cele mai iubite de către cititori. Și ei au răspuns, iar răspunsul lor este „Mama" care turnată în studiourile din Kiev rulează astăzi pe ecranele noastre.

Departe de a cuprinde întreaga complexitate a romanului, locul de altfel imposibil la un film care durează o oră și treizeci de minute, creația lui Mark Donskoi întruneșe însă toate momentele mai importante ale cărții, redă convingător un fragment al acelei epoci frămîntate a lui 1905. Mai cu seamă această ultimă calitate este unul din marile merite ale regiei, merit cu atît mai mare cu cît ecranizarea oricărui roman poartă în sine pericolul schematizării, al restrîngerii atmosferei epocii și acțiunilor la dimensiunile, trebuie să recunoaștem, nu prea largi ale ecranului. Mark Donskoi a reușit însă să evite acest pericol, a reușit ca prin cîteva imagini sugestive, ca și prin fina redare a procesului sufletesc al unor eroi, să creeze pregnant cele două trăsături caracteristice perioadei primei revoluții ruse — cenușiul și uniformitatea vieții maselor asuprite, pe de o parte, și lumina ce se strecoară discret la început, apoi mereu mai puternică, lumina revoluției care promite și amenință.

Poarta mare a fabricii ce se deschide la începutul filmului sub jalnicul urlet al sirenei, lăsînd să treacă în lumina tulbure a dimineții masa uniformă și cenușie, fără personalități distincte, a muncitorilor, — este nu numai epoca în care se petrece acțiunea, dar însuși cadrul în care se desfășoară viața Nilovnei, viața tuturor acelora care nu cunosc decît munca istovitoare și vodca. „Viața lor se scurge ca o apă tulbure", spune crainicul, și pe ecran apare iar apa tulbure, murdară, pe lîngă care trec muncitorii cu fețe cenușii în lumina cenușie asemeni vieții lor. În cadrul acesta se desfășoară filmul atît de vreme, privește neputincioasă la viața întunecată din jur, la propria ei viață irosită în necazuri și bătăi. „Orice fată se mărită". Îi spune tinerei Pelagheia Nilovna tatăl ei, „și orice femeie face copii". Nilovna s-a măritat, a făcut copii și viața ei s-a desfășurat aidoma atîtor alte vieți între sunetul sirenei și bătaia și ocările bărbatului. Apoi viața ei se schimbă odată cu cea a lui Pavel, fiul ei. Și atunci sirenei și uriașei porți a fabricii care se deschide și se închide ca un neabătut destin peste viața întunecată a oamenilor, îi ia locul gradat, tot așa cum gradată este și evoluția eroinei, întîi camera curată acum și samovarul lucitor așezat pe masa acelora care vor să schimbe viața de pînă atunci, apoi casa luminoasă a lui Nikolai Ivanovici și pianul Sofiei, iar la urmă întinderea verde a cîmpului, întinderea nesupusă. Cadrul e altul pentru că Pelagheia Nilovna e alta. Cîmpul e verde, nesupus, nu numai pentru că Nilovna cufreeră sutele împărțind manifeste, dar pentru că ea a ieșit la larg, e departe, foarte departe de viața cenușie și uniformă care a dus-o asemeni atîtor soții de muncitori, ani lungi, ani grei, aproape o viață de om.

Cadrul pe care l-a creat Mark Donskoi subliniază evoluția eroilor săi, tot așa cum jocul actorilor întregește cadrul, îl justifică. Nilovna, în interpretarea Verei Marețkaia începe prin a fi o femeie necăjită, înspăimîntată și mereu gata să se apere în fața injuriilor bărbatului. Ea trece apoi la spaima că fiul ar putea urma calea tatălui. De aci, la frica și timiditatea mamei care nu înțelege gîndurile și acțiunile fiului, dar care cedează fiindcă e mamă. Apoi Nilovna începe să înțeleagă. Timid întîi, ca un copil care face primii pași, mereu mai hotărît apoi înțelegerea aceasta a mamei pentru cauza fiului, pentru cauza poporului, se transformă în acțiune. Și Nilovna încetează de a mai fi doar mama lui Pavel Vlasov; acum cînd distribuie manifeste, cînd ascunde steagul, ea devine mama tuturor, a lui Andrei Nahodka ca și a lui Nikolai, a lui Ribin ca și a lui Ciumakov. Iar atunci cînd mama a înțeles totul, ea începe să vorbească. Și în ultima scenă, în scena din gară, Nilovna nu-și apără numai fiul, nu se apără doar pe ea, ci-l apără pe toți aceia pe care l-a îndrăgit, apără poporul și apără Revoluția. Mare actriță, înzestrată cu o deosebită sensibilitate și cu multă expresivitate, Vera Marețkaia este secondată de actori de talent, dintre care Usovnicenko în rolul lui Ribin și El. Griițenko în rolul Sofiei, creează două figuri din cele mai expresive. Mai cu seamă Usovnicenko pare să fi înțeles în adîncime nu numai rolul său, dar întreaga operă a lui Gorki, înțelegere fără de care crearea unui asemenea personaj specific gorkian, nu ar fi fost posibilă. De altfel, creația lui Usovnicenko vorbește îndeajuns despre marea artă și expresivitate la care au ajuns actorii ucrainei.

Deși Donskoi minuește cadrul și actorii în mod strălucit, iar creațiile sale nu odată au impresionat pe spectatorii noștri, în „Mama" unele idei regizorale de natură să sublinieze evoluția eroilor, nu sînt duse pînă la capăt, nu sînt îndeajuns valorificate. Scena ieșirii din biserică, de altfel bine realizată, n-a fost folosită nici de regizor și nici de Marețkaia pentru sublinierea zbuciumului sufletesc al Nilovnei, pentru evidențierea nedumeririi și fricii ei. De aceea, discuția cu Pavel, care urmează acestei scene e oarecum palidă, lipsită de consistență, aproape schematică, ținînd seama de faptul că această discuție este punctul de plecare în transformarea mamei.

Cu unele mici exagerări, (soarele mult prea uriaș care se ridică în ciuda luminii sumbre de la începutul filmului), operatorul filmului, A. Mișurin, a reușit să creeze plastic cadrul, în afara căruia evoluția mamei ar fi desigur mai puțin convingătoare, iar prin planurile sale, luate din unghiuri diferite, subliniază cu prisosință intențiile regizorului și jocul Marețkaiei.

„Mama" lui Gorki a devenit prin realizarea lui Donskoi un film care fără îndoială va vorbi multă vreme oamenilor, ca și cartea, despre măreția acelui om care se scrie cu literă mare, despre țară și jertfa mamei care devine „neînfricată atunci cînd apără pe cel pe care l-a născut".

V. BALTAG

O scenă din film

Cauza Partidului Comunist din Germania este cauza popoarelor din întreaga lume

Grandiosul miting de protest al cetățenilor din Capitală împotriva sentinței de la Karlsruhe

Vineri după amiază a avut loc la Arenele Libertății un mare miting în cadrul căruia mii de cetățeni ai Capitalei și-au exprimat protestul energic împotriva samavolnicei măsuri a autorităților vest-germane care au interzis Partidul Comunist din Germania.

Mitingul a fost deschis de tov. dr. Elena Vlicoci.

A luat cuvîntul tov. Florian Dănălache.

Un puternic val de protest a cuprins inimile oamenilor muncii și ale întregii opinii publice democratice împotriva samavolnicei hotărîri a tribunalului de la Karlsruhe cu privire la interzicerea Partidului Comunist din Germania — a spus vorbitorul.

Acest act constituie una din cele mai odioase înscenări judiciare din cîte a cunoscut istoria mișcării muncitorești. Hotărîrea tribunalului de la Karlsruhe a fost luată la ordinul cercurilor guvernante reacționare din Germania occidentală, inspirate de forțele imperialiste internaționale, ca o provocare împotriva păcii și democrației.

La fel ca în 1933, cînd hitleriștii au pornit la devastarea organizațiilor Partidului Comunist, la urmărirea sălbatică a comuniștilor, la deportarea și internizarea comuniștilor, iar apoi au venit la rînd social-democrații, liberalii, catolicii, toți așa, astăzi, în Germania occidentală au început crunte represiuni în masă.

Interzicerea Partidului Comunist din Germania occidentală face parte din programul cercurilor revanșarde și al cercurilor imperialiste agresive îndreptat împotriva Partidului Comunist din Germania, aflat în avangarda forțelor care se împotrivesc cu hotărîre reînarmării militarismului german, intensificării cursei înarmărilor, pregătirilor unei noi agresiuni. Militariștilor și revanșarzilor vest-germani nu le convine lupta consecventă a Partidului Comunist din Germania pentru unificarea Germaniei pe baze pașnice și democratice.

Nu le convine opoziția energică împotriva politicii primejdioase și aventuriste dusă de guvernul de la Bonn. În același timp însă, sub protecția autorităților au luat ființă și își intensifică activitatea diferite organizații militariste care cer în mod fățiș revizuirea frontierelor și recucerirea teritoriilor cotropite de Hitler.

Măsurile represive de teroare polițienească îndreptate împotriva Partidului Comunist din Germania nu pot duce la desființarea ideilor mărețe ale socialismului, care prind astăzi rădăcini puternice în Germania. Istoria a dovedit că ideile socialismului nu pot fi distruse. Ele cresc și cuceresc zi de zi noi partizani, luptători înflăcărați pentru o viață fericită.

Poporul german și celelalte popoare nu se pot împăca cu situația creată. Revanșarzii vest-germani și forțele reacțiunii internaționale care stau în spatele acestora își fac numai iluzii dacă socotesc că prin interzicerea Partidului Comunist vor putea să închidă gura poporului german, să-l facă un sclav docil și să-l transforme în carne de tun. Astăzi, situația clasei muncitoare din Germania și situația internațională este cu totul diferită de cea din 1933.

În cei peste 100 de ani de cînd ideile comunismului au început să pună stăpînire pe mințile oamenilor și cîștigă din ce în ce mai mulți adepți, nimeni nu a reușit să lichideze comunismul, pentru că nimeni nu poate distruge clasa muncitoare și poporul însuși. Partidul Comunist din Germania este trup din trupul poporului german, sînge din sîngele lui.

Noi, oamenii muncii din Capitală, ca și din întreaga țară, care am suferit în două rînduri agresiunea militarismului german, „înțelem ferm hotărîți să luptăm împotriva actului terorist de la Karlsruhe, care este o expresie a ofensivei forțelor războinice revanșarde din Germania occidentală împotriva forțelor iubitoare de pace.

Adunați în acest miting, noi, oamenii muncii din București, asigurăm pe comuniștii și clasa muncitoare germană de solidaritatea noastră frățească. Alăturăm glasul nostru la protestul plin de indignare al oamenilor muncii de pretutindeni cerînd anularea, sentinței ilegale de interzicere a Partidului Comunist din Germania. Cerem să fie restabilite drepturile legale ale Partidului Comunist din Germania, organizațiilor progresiste, clasei muncitoare din Republica Federală Germană.

Luînd apoi cuvîntul, tov. Petre Drăgoescu a spus printre altele:

În ultimii patruzeci de ani, Germania a suferit catastrofă după catastrofă pentru că a mers pe calea războiului.

Nenorocirile care s-au abătut peste poporul german au început cu destrămarea Partidului Comunist. Atît de strîns legat este Partidul Comunist de interesele vitale ale poporului, încît scoaterea lui din viața politică legală nu înseamnă numai o amenințare serioasă a acestor interese vitale, dar și împingerea țării pe căile distrugerii și ale pieirii. Sub regimul hitlerist, în 1933, după interzicerea Partidului Comunist, monopoliștii și militariștii germani au avut mîinile libere pentru a înlătura mai tîrziu din viața politică și Partidul Social Democrat, sindicatele, și celelalte organizații. Orice gîndire liberă, progresistă a fost înăbușită. Acestea nu ar fi fost posibile dacă toate forțele democratice ar fi fost unite și ar fi format un singur front împotriva forțelor reacțiunii și ale militarismului.

Cu o precizie înfricoșătoare se face din nou dovada că divergențele dintre partidele muncitorești nu sînt decît în folosul monopoliștilor și al militariștilor și că ele slăbesc poziția clasei muncitoare și ale social-democrației înșăși.

În cuvîntul său, acad. Horia Hulubei a arătat:

Asemenea acte ilegale cum este cel care a permis ca în Germania federală un partid încercat, reprezentant al maselor populare, Partidul Comunist din Germania, luptător pentru pace în lume, partid care între altele luptă din răspuneri ca să ajute unificarea Germaniei prin mijloace pașnice, să poată fi pus în afara legii, ne umplu de tristețe și de îngrijorare.

Astăzi, orișicare gest ca acel de la Karlsruhe, care împiedică mersul spre destindere sau care duce la creșterea de posibilități ale unui eventual război, capătă o importanță excepțională.

De aceea, toți oamenii iubitori de pace și progres vor fi alături de germanii care vor căuta să anuleze efectele deciziei dictată de Bonn: de aceea, forțele păcii își vor strînge și mai tare rîndurile contra orîcărui din gesturile care periclitează sau vor periclita mersul spre destindere, spre conviețuire pașnică, spre progres.

„La miting au mai luat cuvîntul muncitorul frunțaș Dragomir Stavre, Iacob Coțoveanu, membru supleant al C.C. al P.M.R., Al. Buicaș, vicepreședinte al Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

După încheierea cuvîntărilor, participanții la miting au adoptat, cu ovații puternice o moțiune de protest împotriva interzicerii Partidului Comunist din Germania în care se spune:

Preocupați de soarta păcii în întreaga lume și mai ales în Europa, noi, bărbați, femei, tineri oameni ai muncii din Capitala Republicii Populare Romîne, protestăm plini de revoltă împotriva actului ilegal de interzicere a Partidului Comunist din Germania, cerem anularea acestui act și restabilirea drepturilor legale ale Partidului Comunist din Germania, ale organizațiilor progresiste și ale clasei muncitoare din Republica Federală Germană.

W. MOLNAR

Sîntem alături de voi tovarăși germani!

O mulțime freamătînd. Din cînd în cînd cîte un om se ridică pentru a-și face mai bine auzit glasul peste marea de capete: „Cerem anularea arbitrarei sentințe de la Karlsruhe", „Sîntem solidari cu lupta poporului german!".

București, Arenele Libertății, 31 august, după amiază, două săptămîni după ce în Germania occidentală a fost interzis Partidul Comunist. Mii de oameni și un singur gînd: sentința de la Karlsruhe trebuie anulată! Mii de semnătînțe și o singură grijă: fascismul nu trebuie lăsat să renască! Mii de mîini care subliniază deodată prin aplauze pe vorbitori: indignare, hotărîre, încredere în poporul german, solidaritate cu Partidul Comunist din Germania! Strungarul de la „23 August" e alături de cercetătorul de la Academie, funcționarul de la poștă — alături de ceferist, mama albită de griji — alături de scriitorul care-și ațintește cu înfrigurare momentul, tînărul cu ochii larg deschiși — alături de bătrînul luptător ilegalist cu fața brăzdată...

Vorbitorii se perindă la tribună. Florian Dănălache, membru al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului orășenesc București P.M.R., Horia Hulubei, savant cu renume, director al Institutului de fizică nucleară al Academiei R.P.R., Al. Buicaș vicepreședinte al Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, Dragomir Stavre, muncitor frunțaș în producție la Grivița Roșie, Petre Drăgoescu, membru al C.C. al P.M.R., Anton Vlădoiu, președintele sfatului popular al Capitalei... În acest ceas și după amiezi, oamenii acestui exprimă simțămintele tuturor: Partidul Comunist din Germania nu trebuie interzis! Cei ce merg astăzi în Germania occidentală pe drumul lui Hitler nu trebuie lăsați să acționeze! Actele care amenință pacea nu trebuie lăsate fără răspuns! Aici, umplînd pînă la refuz Arenele Libertății, oamenii din capitala Romîniei se gîndesc la poporul german — sînt alături de el în aceste clipe grele.

Se înalță glasuri puternice: „Salut frățesc poporului german". Căci cei ce s-au adunat azi, aici la Arenele Libertății din București, sînt cu gîndul alături de frații lor germani, știu: în ciuda scindării momentane există un singur popor german. Acest popor a dat oamenirii pe Heine și pe Goethe, pe Beethoven și pe Wagner, pe Diesel și pe Einstein, pe Marx și pe Engels. Să încerci să interzici Partidul Comunist în țara în care s-a născut comunismul științific! Ce poate fi mai absurd decît aceasta?

Fiecare din cei prezenți astăzi aici își aduce însă aminte: Asemenea încercări au mai fost făcute. Unde au dus ele se știe: s-a început cu persecuții împotriva partidului comunist și s-a ajuns la arestarea unor oameni care se înșiruiră o viață întreagă departe de politică; s-a început cu „interzicerea" marxismului și s-a ajuns la ordinea în piețe a marilor opere ale umanismului; s-a început cu incendierea Reichstagului din Berlin și s-a sfîrșit cu arderea cărților de către Goebbels. Dar muncitorul de azi pe fața căruia se citește hotărîrea de luptă nu mai vrea repetarea istoriei; femeia care a venit la miting cu copilul în brațe nu poate fi nepăsătoare față de viitor; omul acela — cărunt vorbitorii i-au trezit amintirea celor dragi căzuți în anii terorii — simte că trebuie să-și exprime indignarea, protestul. Se ridică și strigă, strigă tare să-l audă toți: „Interzicerea Partidului Comunist din Germania e o profanare a victimelor fascismului". Jertfa milioanelor de oameni înșiruiți, arși, gazați, spînzurați, ar fi zădarnică dacă oamenii ar lăsa ca azi în Germania occidentală totul să ia de la început. Aici, la Arenele Libertății e adunată doar o mică parte din cei ce pe toate meridianele globului își înalță glasul de protest împotriva sentinței de la Karlsruhe. Dar oamenii știu: și oceanul se compune din picături. Toți împreună, oameni arată că anul 1956 nu e anul 1933, că popoarele au învățat ceva din lecția istoriei. Glasul cetățenilor din București va contribui și el ca protestul mondial să se transforme în tunet; moțiunea adoptată acum, aici, prin aplauze hotărîte, de mii de oameni ridicați în picioare, va contribui și ea ca moțiunile, telegramele, scrisorile să se transforme într-o adevărată ploaie, de care autoritățile de la Bonn să nu se poată adăposti nicicînd; hotărîrea exprimată azi aici se va adăuga și ea hotărîrii a milioane și milioane de oameni, pentru ca — mare și unică, această hotărîre să zguduie pe noii amatori de aventuri: Anulați sentința de interzicere a Partidului Comunist din Germania! Cine condamnă azi pe comuniști va fi mîine condamnat de istorie!

RADU TIULESCU

Să fie anulată sentința odioasă!

Într-o zi geroasă de februarie, în urmă cu peste 20 de ani, pe drumul ce duce de la Lupeni spre Petroșani mai mulți mineri, printre care și comuniști își tîrau cu greu picioarele încătușate în lanțuri solide. Punctul final al drumului lor era orașul Deva, cale de aproape 100 km. Erau predați de către jandarmi din post în post. Vina lor era aceea de a fi cerut pîine și libertate. Au protestat împotriva procesului de fascizare a țării. Mulți ani mai tîrziu, atunci cînd fascismul s-a întins ca o plagă peste toată Romînia, iar poporul gemea sub jugul său, un miner stătea chircit într-o carceră. Era a 5-a noapte. Noaptea în carceră, iar ziua în șut. Așa hotărîse administrația militară a minei Lupeni. Pentru vina de a fi întîrziat cîteva minute de la lucru, minerul Augustin Zborowski trebuia să-și petrecă 5 nopți în carceră.

Multe s-ar putea spune și scrie despre suferințele minerilor de la Lupeni, îndurate în timpul fascismului. Dar toate au trecut. Regimul fascist care a ridicat asasinatul în masă la rangul de profesie, a fost zdrobit cu mai bine de un deceniu în urmă. Dar iată că el ridică din nou capul în Germania occidentală. Tocmai de acela minerii de la Lupeni care au știut să îndure pentru că au luptat, care știu să țină minte trecutul, s-au adunat unul cîte unul cîteva sute dacă nu o mie în sala de pontaj a minei lor. În sală nu poți scăpa un ac. Sute de lămpi de mină își tremură fiecare gălbuie. Pe unul din pereți o lozincă categorică:

„SĂ FIE ANULATĂ SENTINȚA CRIMINALĂ A TRIBUNALULUI CONSTITUȚIONAL DIN KARLSRUHE".

Din portretele încadrate în flamuri purpurii privesc zîmbitoare figurile tovarășilor Max Reimann și Wilhelm Pieck, iar glasul cu timbru metalic al tov. Ioan Barna, membru al C.C. al P.M.R. și prim secretar al raionului de partid Petroșani, se așterne peste mulțimea tăcută. „Poate oare exista lege care să înmormînteze voința istorică a unui popor, care să tăgăduiască trecutul glorios de luptă al partidului care a dat oamenilor luptători ca: Karl Liebknecht și Roza Luxemburg și neuitatul luptător al clasei muncitoare germane Ernst Thälmann? Pot fi oare întinerite ideile de libertate, pace și democrație care înseamnă lupta poporului german, a Partidului Comunist, a clasei muncitoare? Nu. Așa cum politica lui Hitler urîtă de poporul german și de celelalte popoare iubitoare de pace a suferit un eșec lamentabil, tot așa și politica de la Bonn va primi o ripostă și mai usturătoare".

Cînd tov. Ioan Barna ceru anularea sentinței odioase cu privire la Partidul Comunist din Germania, ca din senin se lăsă o furtună de aplauze. Aplaudă și aceiași mineri și comuniști care în urmă cu 22 de ani își trăgeau lanțurile spre Deva într-o zi geroasă de iarnă. Unul, azi este directorul minei Lupeni, tov. Aron Cristea, apoi ceilalți Cocîș Francisc, Kuruț Iuliu, Dobai Mihai, Pavel Ștefan. Prin aplauze își exprimă sentimentul și minerul Augustin Zborowski.

Rînd pe rînd, prin cuvinte, alți vorbitori își arată nemulțumirea. Directorul Aron Cristea, utemistul Viorel Faur, bătrînul artificier Teodor Kömüves, brigadierul Gheorghe Spătaru și alții. Cuvintele lor lovesc în plin.

Istoria nu se va mai repeta

Adunarea din orașul Cluj

O mare de capete. Mulțimea cifrată la peste 25.000 oameni — a umplut ieri după amiază Piața Libertății și străzile centrale din orașul Cluj. De la uzinele „Ianoș Herbak" și „Carbochim", de la întreprinderile industriei locale, din universități și laboratoare, din instituții au pornit spre centrul orașului, coloane nesfîrșite de oameni pentru a protesta cu vehemență contra actului samavolnic de interzicere a Partidului Comunist din Germania.

Sînt aici oameni care au suferit adînc în timpul fascismului. Sînt luptători antifasciști care au fost torturați în lagărul hortyst de la Sămșeni, sînt oameni care au suferit în ghetoul clujean de pe strada Deportaților, acolo unde se dormea sub cerul liber sau în șopronașele uscătorii de cărămizi și unde zbirii germani pregăteau noi transporturi pentru lagărele de exterminare.

Într-o atmosferă de vehement protest împotriva sentinței ilegale a tribunalului de la Karlsruhe se deschide mitingul oamenilor muncii din Cluj de către tov. Ion Fărăgău, secretar al comitetului orășenesc P.M.R.-Cluj care dă cuvîntul tov. Vasile Vaida, membru supleant al C.C. al P.M.R. prim secretar al comitetului regional P.M.R. Cluj.

Arătînd că sentința tribunalului de la Karlsruhe este ilegală, vorbitorul a spus:

„Protestăm cu cea mai mare hotărîre împotriva măsurilor samavolnice luate în Germania occidentală, uzemănătoare cu acelea din timpul instaurării regimului fascist al lui Hitler. În republica de la Bonn s-a introdus serviciul militar obligator, ripile din nou sinistrul pas de gîscă al soldaților Wehrmacht-ului refăcut împotriva voinței poporului, în scopul de a cotropi țările Europei".

Arătînd că Partidul Comunist din Germania s-a opus cu hotărîre acestor planuri războinice, pentru care a și fost interzis și că el nu poate fi nimicit și va trăi și va lupta mai departe împotriva acestor planuri războinice, tov. Vasile Vaida a spus:

„Să știe militariștii și revanșarzii germani care pășesc pe urmele lui Hitler că istoria nu se va mai repeta. În vremurile noastre, întreaga situație istorică este cu totul alta. Sistemul socialist care înglobează peste 900 milioane de oameni s-a transformat într-o forță de neînvins. Popoarele lumii au trag învățăminte destule din amara experiență a celui de-al doilea război mondial, astfel că nu vor mai permite nici unui agresor ca să aprindă flacăra războiului. Interzicerea Partidului Comunist din Germania nu este un semn de forță, ci de slăbiciune din partea reacțiunii."

În numele oamenilor de știință și al cadrelor didactice clujene au luat cuvîntul acad. Aurel Moga, rectorul Institutului medico-farmaceutic Cluj și prof. univ. Iuliu Marton decanul facultății de filologie și istorie de la universitatea „Bolyai".

Poporul german — a spus tov. acad. Moga — a dat științei, artei și culturii mondiale glorii și capete luminate, l-a dat pe marele Karl Marx. Noi oamenii de știință trebuie să luptăm împotriva acelora care se străduiesc ca acest popor să devină instrumentul unei noi agresiuni mondiale.

Înfierînd actul samavolnic de la Bonn, prof. univ. Iuliu Marton a cerut ca oamenii muncii din țara noastră romîni, maghiari sau germani, să se strîngă și mai mult în jurul Partidului Muncitoresc Romîn, pentru ca să muncească cu și mai multă însuflețire pentru construirea socialismului, contribuind astfel la menținerea păcii, la dejucarea planurilor de război ale militarismului german.

La sfîrșit, întreaga adunare a adresat o moțiune de protest guvernului de la Bonn.

MIRCEA SCRIPCA
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Cluj

O impunătoare manifestație la Ploești

Zeci de mii de oameni ai muncii din orașul Ploești s-au adunat în marea piață a orașului pentru a protesta împotriva actului samavolnic al tribunalului din Karlsruhe de punere în afara legii a Partidului Comunist din Germania.

La mitingul care a avut loc cu acest prilej a luat cuvîntul tov. **Paul Niculescu-Mizil**, membru al C.C. al P.M.R. Vorbitorul a arătat între altele că măsura luată de cercurile reacționare vestgermane lovește în Partidul Comunist din Germania pentru a deschide astfel drumul agresiunii fasciste. Fascismul a însemnat distrugere, a însemnat crime, a însemnat moarte. Iată de ce problema interzicerii Partidului Comunist din Germania interesează nu numai clasa muncitoare și poporul german ci și clasa muncitoare și forțele progresiste din întreaga lume. Este o iluzie să credem că Partidul Comunist poate fi distrus prin decrete și sentințe. Nu există nici o forță în lume să poată împiedica această mișcare.

În continuare, vorbitorul a subliniat indignarea care a cuprins masele oamenilor muncii din întreaga lume la vestea samavolnicei sentințe a tribunalului din Karlsruhe, exprimîndu-și solidaritatea cu lupta dusă de comuniștii și toți patrioții germani pentru o Germanie unită, democratică, independentă și iubitoare de pace.

Ceilalți vorbitori printre care **Ion Ungureanu**, maistru la uzinele „1 Mai", laureat al Premiului de Stat, doctorul chimist **C. N. Debbie** și profesoara **Maria Georgescu** și-au exprimat indignarea față de teroarea furibundă pornită de cercurile guvernante de la Bonn împotriva comuniștilor și patrioților germani, protestînd cu tărie împotriva hotărîrii ilegale și samavolnice a tribunalului din Karlsruhe.

Mitingul a constituit o impunătoare manifestație a solidarității oamenilor muncii din Ploești cu lupta eroică a comuniștilor germani.

A. CADAR
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Ploești

Voința poporului german va înlătura sentința de la Karlsruhe

Data de 17 august 1956 va rămîne o pată întunecoasă pentru cercurile monopoliste din Germania occidentală. Sentința tribunalului de la Karlsruhe — sentință care calcă în picioare cele mai elementare principii ale democrației și drepturilor omului — a fost primită cu reprobare nu numai de opinia publică germană ci de toți oamenii de bună credință din lume.

După istorica înfrîngere din 1945, poporul german în unanimitatea sa hotărîse să rupă pentru totdeauna cu politica războinică și falimentară a guvernelor precedente. Poporul german luase hotărîrea fermă de a nu mai îngădui renașterea fascismului. Imperialismul german părea în aparență înmormîntat. Fără ajutorul monopoliștilor americani care încă după 1945 au început să alimenteze din nou rămășițele fascismului, în Germania occidentală nu s-ar fi putut ajunge la sentința de la Karlsruhe. Și fiindcă Partidul Comunist din Germania era acela care concretiza mai bine aspirațiile spre democrație și pace ale întregului popor german, era firesc ca îndîrjirea cercurilor monopoliste germane și străine să se îndrepte în primul rînd împotriva acestui curajos purtător al făcliei păcii și democrației. Nici un partid politic din Germania occidentală nu cerea și nu lupta cu atîta fermitate pentru schimbarea radicală a politicii germane. Partidul Comunist fiind deci principala piedică împotriva remilitarizării și fascizării Germaniei occidentale a trebuit inițiatul. Dat fiind că Partidul Comunist din Germania reprezintă voința de pace a întregului popor, nici o forță din lume nu-l va putea suprima.

Împrejurările au făcut să mă aflu în Germania occidentală începînd din 1944 și pînă nu de mult cînd m-am repatriat.

În cursul tuturor întrunirilor în care am participat în timpul celor patru ani de studenție la München, precum și în cursul șederii mele în Lübeck, Hamburg, Stuttgart, și în Berlinul occidental, m-am putut convinge că poporul german era în unanimitate împotriva războiului, împotriva remilitarizării Germaniei, împotriva reînvierii fascismului și pentru o unificare pașnică a patriei lor.

Cu prilejul comemorărilor anuale prilejuite de sărbătorirea tinerilor Scholl și a profesorului Huber, asasinați de hitleriști, m-am putut convinge și despre voința fermă a studenților și tineretului german de a se opune din răsputeri politicii agresive a guvernelor de pînă atunci.

În calitate de student străin, membru în Federația Internațională a Studenților, am avut prilejul să asist la ședințe în care studenții de diferite păreri politice și mai ales studenții social-democrați înfierau remilitarizarea Germaniei. Nu pot să uit mai ales cu cîtă fermitate și abnegație luptă tineretul german grupat în „Tineretul Liber German" (Freie Deutsche Iugend) pentru o Germanie democrată și antirăzboinică, precum și pentru unificarea pașnică a țării lor. Acțiunea acestui tineret german de avangardă avea un ecou atît de puternic în masele largi populare încît el n-a putut avea niciodată o existență legală în Germania occidentală.

Cele mai impunătoare manifestații studențești antirăzboinice le-am întîlnit la Bonn, Köln și München unde studențimea cerea viguros renunțarea la serviciul militar obligatoriu cerînd unificarea pașnică a Germaniei.

În toate orașele Germaniei occidentale tineretul german, aproape în unanimitatea lui, manifesta și cerea cu tărie retragerea trupelor de ocupație scriind pe pancarde și ziduri lozinca arhicunoscută în toate țările ocupate din Europa: „Ami go home", (americani cărați-vă acasă).

Am convingerea fermă că Partidul Comunist din Germania, care este creierul luptei împotriva remilitarizării Germaniei, împotriva menținerii Germaniei divizate și împotriva încercărilor de reînviere a fascismului, nu va putea fi desființat.

Nici o provocare din lume, nici o represiune, nici o șicană și nici reînvierea terorismului nu va putea pune capăt acțiunii glorioase de eliberare și democratizare a vieții sociale din Germania occidentală pentru care luptă toți oamenii de bună credință în frunte cu Partidul Comunist din Germania.

Poporul țării noastre, precum și forțele democrate din lumea întreagă înfierează în mod viguros hotărîrea ilegală și neconstituțională a tribunalului din Karlsruhe.

IOAN IUSCO

Decada literaturii și artei ucrainene

Ansamblul popular ucrainean de stat la Bicaz

Ansamblul popular ucrainean de stat condus de Grigori Veriovka, maestru emerit al artei din R.S.S. Ucraineană, laureat al Premiului Stalin, care întreprinde un turneu în țara noastră cu prilejul Decadei literaturii și artei ucrainene, a sosit vineri la Bicaz.

Seara Ansamblul a prezentat în sala clubului central din Bicaz un frumos program de cîntece și dansuri populare din bogatul folclor ucrainean.

Alexandr Korneiciuk și N. M. Ujvii au vizitat Clujul

Vineri după amiază scriitorul Alexandr Korneiciuk și N. M. Ujvii artistă a poporului din U.R.S.S., președinta Asociației teatrale din R.S.S. Ucraineană, membri ai delegației oamenilor de artă și cultură din R.S.S. Ucraineană care participă la manifestările prilejuite de Decada literaturii și artei ucrainene, însoțiți de Octav Livezeanu, vicepreședinte al Consiliului general A.R.L.U.S. au sosit la Cluj.

În cursul după amiezii oaspeții au vizitat Grădina botanică și monumente istorice ale vechiului centru ardelean.

Noi oaspeți din Ucraina

Vineri la amiază au sosit la Iași N. K. Belogurov redactor-șef al ziarului „Pravda Ukraini" și M. N. Ivanițki candidat în științe istorice, vicepreședinte al Asociației pentru legăturile culturale cu străinătatea din R.S.S. Ucraineană, membri ai delegației oamenilor de artă și cultură din R.S.S. Ucraineană care participă la manifestările Decadei literaturii și artei ucrainene ce se desfășoară în prezent în țara noastră.

Oaspeții au vizitat monumentele orașului Iași.

Al doilea spectacol al Ansamblului artistic chinez

Vineri seara, pe scena Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. a avut loc cel de al doilea spectacol prezentat de Ansamblul artistic chinez, în cadrul turneului pe care îl întreprinde în țara noastră.

Varietatea programului alcătuit din opere clasice chineze, cîntece și dansuri, somptuozitatea costumelor, măiestria actorilor, grația dansatorilor, desăvîrșita muzicalitate a soliștilor vocali și instrumentali au cucerit cu totul pe spectatori.

SPORT

O mîrșavă provocare la Londra împotriva atleților sovietici

La 31 august K. V. Krupin, conducătorul delegației atleților sovietici de categorie ușoară, a făcut, în numele echipei sovietice, conducătorilor Asociației britanice a atleților-amatori, de categorie ușoară și reprezentanților ziarului „News of World", organizatori ai competiției de atletism U.R.S.S.-Marea Britanie, o declarație în care se spune:

„Zilele trecute la Londra a fost înscenată o provocare mîrșavă față de unul din membrii delegației de atleți sovietici de categorie ușoară — N. Ponomariova — campioană olimpică și europeană, maestră emerită a sportului din U.R.S.S., cu scopul de a defăima această sportivă cu renume mondial.

Ca urmare a acestei provocări, Nina Ponomariova nu mai poate să participe la competiția amicală a atleților sovietici și englezi de categoria ușoară.

Din sentiment de solidaritate și în semn de protest împotriva provocării mîrșave săvîrșite împotriva Ninei Ponomariova, delegația atleților sovietici refuză să participe la această competiție și se întoarce în U.R.S.S.

Încercarea de a defăima pe N. Ponomariova a constat în aceea că potrivit declarației unui detectiv particular care lucrează la un magazin din Londra, sportiva sovietică nu ar fi achitat valoarea mărfurilor cumpărate de ea în sumă de o liră și cîțiva șilingi. În baza acestei „mărturii", autoritățile engleze au încercat să trimită pe N. Ponomariova în judecată ca infractoare de drept comun și au emis chiar un mandat de arestare împotriva ei".

Concursul internațional de tenis de la București

Concursul internațional de tenis ce se desfășoară în Capitală pe terenurile bazei sportive din str. dr. Staicovici, a continuat ieri. Continuînd seria bunelor comportări, reprezentanții țării noastre au obținut noi și prețioase victorii în compania unor adversari de certă valoare. Astfel, T. Bădin l-a întrecut cu 3—0 pe maghiarul Lenart, iar Marin Viziru, după aproape 3 ore de joc, a repurtat o frumoasă victorie în fața lui Licis (R.P. Polonă) cu scorul de 3—1. Un frumos succes a înregistrat și cuplul feminin Stăncescu, Ponova (R.P.R.), care a dispus cu 2—0 de perechea Stelmova-Ceakirova (R. Cehoslovacă — R. P. Bulgaria).

Iată cîteva din rezultatele înregistrate ieri:

Simplu băieți: Piątek (R.P. Polonă) — Racoși (R.P.R.) 3—1; Krajcik (R. Cehoslovacă) — Serester (R.P.R.) 3—0; Katona (R.P.U.) — Bardan (R.P.R.) 3—0.

Simplu fete: Jedrejovska (R. P. Polonă) — M. Nieulescu (R.P.R.) 2—0; Stăncescu (R. P. R.) — Siegler (R.P.R.) — 2—0; Vaida (R.P.U.) — Ponova (R.P.R.) — 2—0.

Dublu fete: Erdödi, Jedrejovska (R.P.U. — R.P. Polonă) — Doboșiu, El. Roșianu (R.P.R.) — 2—0; I. Namian, Ec. Roșianu (R.P.R.) — Vaida, Avram (R.P.U. — R.P.R.) — 2—1.

P. ALEXANDRU

Campionatele mondiale de volei

PARIS 31 (prin telefon de la trimisul special „Agerpres")

Vineri după amiază în sala „Pierre Coubertin" din capitala Franței, echipa feminină de volei a R.P.R. a susținut primul meci din cadrul campionatelor mondiale întîlnind valoroasa echipă a Braziliei. Această partidă de debut a coincis cu o clară victorie (3-0) a echipei R.P.R.

În urma acestui succes echipa R.P.R. s-a calificat de drept în turneul final indiferent de rezultatul pe care-l va obține astăzi în partida cu echipa R.P.D. Coreene.

Știri

● Azi și mîine atleții noștri frunțași participă la două importante întîlniri internaționale: Franța—R.P.R. (băieți) și Franța—R.P.R.—Austria (fete).

● Pe terenurile Științe de la Facultatea de Științe Juridice din Capitală, începe astăzi turneul internațional de baschet la care participă, alături de formații românești, echipa feminină Gwardia din Varșovia și echipa masculină Cerveno Zname din Ruse (R.P. Bulgaria).

Programul de astăzi este următorul: ora 19: Cerveno Zname—Locomotiva P.T.T. (masculin); ora 20: Gwardia Varșovia—Știința Ministerul Învățămîntului (feminin).

● Vineri și-a început turneul în Uniunea Sovietică echipa de fotbal Energia Steagul Roșu din Orașul Stalin. În primul meci fotbaliștii romîni au întîlnit la Odessa echipa locală Casa Ofițerilor. După un joc rapid mult apreciat de cei peste 25.000 de spectatori, echipa Energia a obținut victoria cu scorul de 2—1 (2-0).

DIRECȚIA GENERALĂ
A CASELOR DE ECONOMII
ȘI CONSEMNAȚIUNI C.E.C.

Lista oficială de cîștiguri

la obligațiunile C.E.C. 5% cu cîștiguri

Tragerea de bază din 31 august 1956

N-rul cîștigurilor	Nr. seriei	N-rul obligațiunii cîștigătoare	Valoarea cîștigurilor	
			Parțială	Totală
1	01822	40	50.000	50.000
1	03243	01	25.000	25.000
1	15001	34	25.000	25.000
1	20968	16	25.000	25.000
1	22617	31	25.000	25.000
1	04939	33	10.000	10.000
1	05030	07	10.000	10.000
1	06948	19	10.000	10.000
1	10227	09	10.000	10.000
1	13223	09	10.000	10.000
1	14908	15	10.000	10.000
1	16147	24	10.000	10.000
1	17285	45	10.000	10.000
1	21188	50	10.000	10.000
1	24471	02	10.000	10.000
	terminația seriei			
25	186	24	5.000	125.000
25	243	50	5.000	125.000
250	51	05	1.000	250.000
250	99	41	1.000	250.000
565		Total		1.000.000

Cîștigurile de mai sus revin obligațiunilor de bază de lei 200.

Obligațiunile cîștigătoare, în valoare fracționară de 100, 50 și 25 lei, cîștigă 1/2, 1/4, respectiv 1/8 din cîștigurile de mai sus.

Plata cîștigurilor se face la toate sucursalele raionale C.E.C.

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Comunicatul agenției T.A.S.S. cu privire la noile experiențe cu arma nucleară în Uniunea Sovietică

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite: In zilele de 24 și 30 august în Uniunea Sovietică au fost efectuate experiențe cu arma nucleară. Aceste experiențe ca și altele care vor urma au ca scop perfecționarea armei nucleare și elaborarea unor noi tipuri ale acestei arme, corespunzător cu armamentul diferitelor genuri de trupe.

In Uniunea Sovietică experiențele cu arma nucleară se fac de regulă la o mare înălțime, ceea ce permite să se reducă considerabil cantitatea de precipitații radioactive. In același scop în încărcăturile care se experimentează se folosește minimul strict necesar de substanțe active.

In legătură cu experiențele sus menționate cu arma nucleară efectuate în Uniunea Sovietică, agenția TASS este împuternicită să declare următoarele:

Guvernul sovietic, călăuzindu-se după politica sa de pace, a prezentat în repetate rînduri la O.N.U. propuneri cu privire la interzicerea necondiționată a armelor atomice și cu hidrogen. In primăvara anului 1956, guvernul U.R.S.S. a propus ca statele care dispun de arme atomice și cu hidrogen să-și ia obligația de a înceta experimentarea acestor tipuri de arme, independent de realizarea unui acord asupra celorlalte probleme ale dezarmării. Un asemenea acord ar putea constitui un prim pas spre interzicerea și distrugerea armei atomice și ar contribui la întărirea încrederii între state.

In legătură cu experiențele atomice sovietice, oamenii de stat ai S.U.A. vorbesc despre necesitatea de a se instituI un control internațional asupra energiei atomice. Guvernul sovietic consideră că nu este nevoie de nici un sistem de control special asupra experiențelor nucleare, întrucît mijloacele tehnice moderne permit să se constate cu ușurință o experiență cu arma nucleară în orice punct al globului pămîntesc.

Se știe însă că această propunere a guvernului sovietic, ca și propunerea de a se interzice armele atomice și cu hidrogen nu se bucură de sprijinul Statelor Unite ale Americii și al altor cîteva state occidentale. Se știe de asemenea că unele acestea în S.U.A. și Anglia au avut loc experiențe cu arme nucleare și termonucleare. Guvernul sovietic nu poate să nu țină seama de aceste împrejurări și, pornind de la interesele securității sale, este nevoit să acorde atenția cuvenită experiențelor cu arma nucleară.

Totuși, guvernul sovietic intenționează să nu slăbească nici pe viitor eforturile în vederea realizării unui acord internațional asupra interzicerii depline a fabricării, păstrării și folosirii armei nucleare și asupra interzicerii exploziilor experimentale cu această armă.

Totodată guvernul sovietic extinde prin toate mijloacele lucrările în curs pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Vizita președintelui Sukarno în U.R.S.S.

MOSCOVA 31 (Agerpres) — TASS transmite: La 30 august, șefii reprezentanțelor diplomatice acreditați în U.R.S.S. și țărilor care au luat parte la conferința de la Bandung — ambasadorii extraordinari și plenipotențiari ai Republicii Democrate Vietnam, Republicii Indiei, Afganistanului, Republicii Egiptului, Iranului, Republicii Siria, Republicii Islamice Pakistan, Republicii Liban, însărcinați cu afaceri ad-interim ai Republicii Populare Chineze, Thailandei, Uniunii Birmane, Turciei și Etiopiei, au oferit o recepție în cinstea președintelui Republicii Indonezia, Sukarno.

La recepție au luat parte președintele Sukarno L. N. Palar, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Indonezia, precum și celelalte persoane care au sosit împreună cu președintele.

Din partea sovietică la recepție au luat parte K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., S. R. Rașidov, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., și alte personalități. Printre oaspeți au fost și Claude Corea, șeful delegației guvernamentale a Ceylonului care se află la Moscova.

La recepție s-au rostit cuvîntări.

★

LENINGRAD 31 (Agerpres). TASS transmite: La 31 august a sosit la Leningrad din Moscova președintele Republicii Indonezia, dr. Sukarno, și persoanele care îl însoțesc.

La gara Moscova pavoazată cu drapelele de stat ale Indoneziei, U.R.S.S. și R.S.F.S.R., înaltul oaspete și persoanele care îl însoțesc au fost întîmpinați de Nikolai Șmirnov, președintele Comitetului executiv al Sovietului orășenesc, deputați ai Sovietelor Supreme ale U.R.S.S. și R.S.F.S.R., numeroși reprezentanți ai oamenilor muncii, ziariști.

La sosire a fost aliniată o gardă de onoare și au fost intonate imnurile de stat ale Indoneziei și Uniunii Sovietice.

Pe drumul parcurs prin oraș, locuitorii Leningradului au salutat călduros pe președintele Sukarno și persoanele care îl însoțesc.

Decernarea titlului de doctor în științe juridice președintelui Sukarno

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite: Prezidiul Academiei de Științe a U.R.S.S. a hotărît, în conformitate cu hotărîrea Adunării generale a secției de științe economice filozofice și juridice a Academiei de Științe a U.R.S.S., să decernează d-lui Sukarno (Republica Indonezia) titlul academic de doctor în științe juridice pentru lucrările în problema colonialismului și a luptei de eliberare națională.

In jurul problemei Canalului de Suez

Președintele Eisenhower aprobă „planul Dulles"

WASHINGTON 31 (Agerpres). — Secretarul Casei Albe pentru problemele presei, Hagerty, a transmis reprezentanților presei declarația președintelui Eisenhower în care acesta aprobă „planul Dulles" care, după cum se știe, prevede stabilirea unei dominații străine asupra Canalului de Suez.

In declarație se arată că această cale de acțiune ar fi chipurile „internaționalizată" prin convenția din 1888.

Președintele susține că „planul Dulles" va „asigura rezolvarea pașnică" a problemei Suezului „respectîndu-se suveranitatea Egiptului".

Protestul Egiptului împotriva declarațiilor făcute de președintele Eisenhower și J. F. Dulles

CAIRO 31 (Agerpres). — Agențiile de presă anunță că la 30 august președintele Nasser a avut o întrevedere cu ambasadorul Statelor Unite în Egipt, Byroade, în cadrul căreia ambasadorului american i-a fost înmînată o declarație în care se spune că guvernul egiptean regretă declarația președintelui Eisenhower în problema Canalului de Suez, în care președintele a declarat că Canalul de Suez ar fi „internaționalizat" în conformitate cu convenția din 1888. După cum subliniază declarația guvernului Egiptului, convenția din 1888 a avut rolul de a asigura libertatea de navigație prin canal.

In continuare în declarația președintelui Nasser se arată că convenția din 1888 a stabilit asigurarea libertății folosirii Canalului de Suez în conformitate cu acordul din februarie 1866 în care s-a specificat că Compania Canalului de Suez este supusă legilor și dispozițiunilor vamale egiptene.

Pe de altă parte din Washington se anunță că ambasadorul Egiptului la Washington, Ahmed Hussein, a transmis secretarului de stat al S.U.A., John Foster Dulles, un protest verbal împotriva declarațiilor sale făcute în cadrul conferinței de presă de marți potrivit cărora „Suezul a fost internaționalizat prin tratatul din 1888". Referindu-se la declarația lui Dulles ambasadorul egiptean a spus că acest canal „nu a fost niciodată internaționalizat, ci a fost întotdeauna un teritoriu egiptean aflat sub suveranitatea Egiptului".

Guvernul egiptean respinge sfatul ministrului Afacerilor Externe al R. F. Germane

BONN 31 (Agerpres). — După cum relatează Buletinul de Informații al ambasadei egiptene de la Bonn guvernul Egiptului a respins declarația ministrului Afacerilor Externe al R.F. Germane von Brentano, prin care acesta a sfătuit guvernul egiptean să accepte „anumite limitări ale suveranității sale asupra Suezului".

In declarația ambasadei egiptene se arată că poziția Egiptului nu poate fi comparată cu aceea a țărilor participante la Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (C.E.C.O.) în care toate întreprinderile și-au păstrat caracterul național, iar limitarea suveranității este aceeași pentru toate, pe cînd în cazul Canalului de Suez limitarea suveranității nu este cerută decît Egiptului.

Convocarea unei reuniuni speciale a Consiliului N. A. T. O.

LONDRA 31 (Agerpres). — Agențiile de presă occidentale anunță că la Londra s-a făcut cunoscut că la 5 septembrie va avea loc o reuniune specială a Consiliului pactului Atlanticului de nord — N.A.T.O. — în cadrul căreia va fi discutată problema Canalului de Suez.

Potrivit agenției americane Associated Press, această reuniune a fost convocată pentru a informa pe aliații Franței și Angliei asupra situației în problema Canalului de Suez și pentru a se obține „alinierea la poziția celor două guverne" a unui număr cît mai mare de țări.

Surse de obicei bine informate din capitala Angliei declară că hotărîrea Angliei și Franței de a convoca o reuniune a Consiliului N.A.T.O. se datorește lipsei unui punct de vedere unanim al membrilor pactului Atlanticului de nord în problema Suezului.

Nouă întrevedere Krishna Menon-Nasser

CAIRO 31 (Agerpres). — La 30 august, Krishna Menon, șeful delegației indiene la recenta conferință de la Londra, a avut o nouă întrevedere cu președintele Nasser. Răspunzînd la întrebările corespondenților, Krishna Menon a declarat că în cursul celor două întrevederi pe care le-a avut cu președintele Egiptului s-a procedat la analizarea lucrărilor conferinței de la Londra și a situației create în legătură cu problema Suezului.

Deplasări masive de trupe franceze spre Cipru

PARIS 31 (Agerpres). — Corespondenții de presă americani transmit numeroase informații despre masivele transporturi de trupe franceze care se îndreaptă spre insula Cipru, unde urmează să facă legătura cu trupele britanice staționate acolo. Se precizează că este vorba de hotărîrea luată în cadrul convorbirilor care au avut loc între reprezentanții statului major britanic și cei ai statului major francez cu privire la mijloacele de presiune ce urmează a fi exercitate asupra Egiptului în urma naționalizării Canalului de Suez. Deși la Ministerul Apărării Naționale al Franței se păstrează un secret extrem de strict asupra acestor mișcări de trupe, ziarul „Times of Cyprus" a anunțat că 1000 de soldați francezi au și sosit în insulă. Vase puternic înarmate, aparținînd flotei militare franceze se îndreaptă spre Cipru, însoțite de vase de pasageri rechiziționate de la societățile de navigație pentru a fi folosite la transporturi militare. Un crucișător a părăsit joi portul Toulon împreună cu 12 distrugătoare. Ziarul de seară „Paris Presse l'Intransigeant" a anunțat că vineri și simbătă pleacă din Marsilia trei pachebouturi — Pasteur, Eridan și Athos-Algeria, cu 50.000 soldați. O parte din aceștia vor fi debarcați în Algeria, restul urmînd a fi duși în Cipru. In portul algerian Sidi-Ferruch s-au îmbarcat pe vase avînd destinația „Mediterana Orientală" unități de parașutiști și de soldați din Legiunea străină a Franței. Ziarul „Le Monde" anunță că vineri Guy Mollet a convocat un consiliu de miniștri în legătură cu problema Suezului.

Guvernul englez a cerut expulzarea a doi membri ai ambasadei egiptene la Londra

LONDRA 31 (Agerpres). — Guvernul englez a cerut expulzarea din Londra a doi atașați ai ambasadei egiptene, declarîndu-i „persona non grata".

Cerînd expulzarea acestor diplomați egipteni, guvernul englez nu a arătat cauzele care au determinat declararea lor ca „persona non grata".

★

CAIRO 31 (de la trimisul special Agerpres). — Ordinul nejustificat al autorităților engleze cu privire la expulzarea celor doi funcționari diplomatici ai ambasadei egiptene de la Londra a stîrnit indignare și proteste în rîndurile opiniei publice egiptene. Presa arată că această hotărîre a fost dictată de dorința de „răzbunare", nedemnă de oamenii de stat englezi. Hotărîrea este un răspuns la expulzarea din Egipt a celor doi funcționari ai ambasadei engleze care, după cum a arătat ancheta întreprinsă în cazul organizației engleze de spionaj, sînt implicați în activitatea criminală a acesteia.

Sesiunea Camerei Populare a R. D. Germane

BERLIN 31 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La discuțiile care au avut loc pe marginea cuvîntării rostite de H. Matern în cadrul ședinței Camerei Populare a R. D. Germane au luat cuvîntul deputații: R. K. Kirchner (Uniunea sindicatelor libere germane), W. Koenig (Partidul național-democrat), H. Teollix (Uniunea creștin-democrată), M. Herlach (Partidul liberal-democrat), Johanna Krause (Partidul democrat-țărănesc), Rosa Schilling (Uniunea femeilor democrate) și alții. In cuvîntările lor deputații au vorbit despre activitatea reprezentanțelor populare locale, au scos în evidență lipsurile din munca lor, au arătat că trebuie luate măsuri în vederea lărgirii drepturilor și obligațiilor acestor reprezentanțe. Deputații au arătat că adoptarea legilor corespunzătoare va constitui un nou pas pe calea dezvoltării continue a democrației în Republica Democrată Germană.

După terminarea dezbaterilor, Camera Populară a adoptat hotărîrea să transmită spre examinare comisiilor corespunzătoare ale Camerei, proiectul de lege cu privire la organele locale ale puterii de stat și proiectul de lege cu privire la drepturile și obligațiile Camerei Populare față de reprezentanțele populare locale.

In preambulul proiectului de lege cu privire la organele locale ale puterii de stat se spune:

In Republica Democrată Germană muncitorii și țăranii exercită puterea politică, rolul conducător revenind clasei muncitoare și partidului ei. Voința oamenilor muncii se înfăptuiește cu ajutorul reprezentanților populare și al organelor lor alese de popor prin vot universal, egal, direct și secret.

Camera Populară a adoptat apoi în unanimitate legea cu privire la edificarea Republicii Democrate Germane la convenția de la Geneva din 12 august 1949 privind apărarea victimelor războiului, precum și alte cîteva legi care se referă la viața internă a republicii. Cu aceasta, sesiunea Camerei Populare a luat sfîrșit.

Avocatul francez Roland Weyl despre sentința de la Karlsruhe

PARIS 31 (Agerpres) — Corespondentul Agerpres transmite: La 30 august, ziarul „L'Humanité" a publicat declarația cunoscutului avocat francez Roland Weyl, care a asistat la pronunțarea verdictului de interzicere a Partidului Comunist din Germania.

„Interzicerea activității Partidului Comunist din Germania — a declarat avocatul francez — este un eveniment a cărui gravitate nu poate scăpa nimănui, mai ales dacă se ține seama de faptul că această hotărîre a fost adoptată la puțină vreme după reînceperea oficială a reînarmării Germaniei occidentale. Trebuie de asemenea subliniat faptul că verdictul pronunțat de tribunalul de la Karlsruhe a fost întărit printr-o serie de dispoziții care dau astăzi dreptul autorităților polițienești vestgermane să treacă la persecuții fățișe împotriva oricăror elemente care și-ar manifesta opoziția față de politica oficială".

„Trebuie subliniat de asemenea — a declarat avocatul Roland Weyl — ca un amănunt care privește în mod special Franța, — că Partidul Comunist din Germania care este lovit astăzi de interdicție, este unul din partidele care figurează pe lista organizațiilor politice a căror funcționare a fost permisă de cele patru mari puteri — printre care și Franța. Or, se știe bine că de la publicarea acestei liste, Partidul Comunist din Germania nu și-a schimbat în nici un fel programul".

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● *La 31 august K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a primit la Kremlin delegația guvernamentală a Ceylonului în frunte cu dl. Claude Corea, înalt comisar al Ceylonului în Anglia. (TASS).*

● *La 30 august în R. P. Ungară, a avut loc o ședință a consiliului regional din Gyoer-Sopron, în cadrul căreia a luat cuvîntul Andras Hegedüs, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Ungare și membru în Biroul Politic al Partidului celor ce muncesc din Ungaria. (M.T.I.)*

● *In cursul șederii sale la Londra, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., D. T. Șepilov, l-a primit pe ministrul Afacerilor Externe al Japoniei, d-l M. Sighemitu, cu care a avut o întrevedere. D-l M. Sighemitu i-a declarat lui Șepilov că după încheierea conferinței de la Londra în problema Canalului de Suez va pleca la Tokio pentru a se consulta cu guvernul în problemele tratativelor sovieto-japoneze. (Agerpres)*

● *In ultimele zile în mai multe regiuni din Algeria — partea de nord a Departamentului Constantine, Departamentul Oran, regiunea masivului munților Aurez și la frontiera cu Marocul — au avut loc ciocniri înverșunate între detașamente de răsculați și trupe franceze sprijinite de aviație. (Agerpres)*

Conferința internațională a O.N.U. pentru abolirea sclaviei

GENEVA 31 (Agerpres). — La Geneva își continuă lucrările conferința internațională O.N.U. pentru abolirea sclaviei și a muncii forțate care a început la 13 august. De la deschidere numărul participanților la conferință a crescut considerabil. Actualmente la conferință sînt reprezentate 51 de state cu drept de vot deliberativ și opt țări în calitate de observatori.

Conferința are sarcina de a adopta o convenție suplimentară cu privire la abolirea sclaviei, comerțului de sclavi, și a instituțiilor și obiceiurilor analoage sclaviei. Proiectul acestei convenții a fost pregătit de Comitetul special O.N.U.

Conferința a examinat și a adoptat în prima citire preambulul convenției și articolele 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9 și 10 (în total proiectul de convenție cuprinde 13 articole).

Discuțiile cele mai vii le-a prilejuit dezbaterea articolelor 3 și 10 ale noii convenții. La dezbaterea art. 3 delegația Angliei a prezentat o propunere potrivit căreia navele militare ale țărilor semnatare ale convenției trebuie să aibă dreptul de a face percheziții și de a reține în unele regiuni ale Oceanului Indian, inclusiv Marea Roșie și Golful Persic vasele suspectate că transportă sclavi. Poziția Angliei a fost sprijinită de delegațiile Franței, Belgiei, Turciei și ale mai multor altor țări. Împotriva acestei propuneri s-au pronunțat cu hotărîre delegații țărilor arabe, Indiei, Greciei, Pakistanului, Liberiei, Sudanului. Ei au arătat că în spatele acestor propuneri se ascunde încercarea de a institui controlul asupra navigației în această regiune și amestecul în treburile interne ale țărilor arabe și ale altor țări situate în această regiune. Delegațiile Uniunii Sovietice, Poloniei, Cehoslovaciei, Romîniei s-au pronunțat de asemenea împotriva propunerii Angliei arătînd că ea are un caracter discriminator. Delegațiile Egiptului, Indiei și Uniunii Sovietice au prezentat un alt proiect al art. 3. Potrivit acestui proiect răspunderea pentru folosirea mijloacelor de transport al sclavilor revine însăși semnatarilor convenției. Această propunere a fost aprobată de marea majoritate a delegațiilor la conferință. Ținînd-și seama de nepopularitatea poziției sale reprezentantul Angliei și-a retras propunerea. Conferința a adoptat cu majoritate covîrșitoare de voturi propunerea Egiptului, Indiei și Uniunii Sovietice cu unele amendamente prezentate de delegația Portugaliei (care n-au schimbat ideea fundamentală a proiectului). Din inițiativa delegației Egiptului în art. 3 s-a prevăzut că „orice sclav care a găsit azil pe bordul unui vas al unui stat semnatar al prezentei convenții devine liber".

La dezbaterea articolului 10 al convenției s-a ivit problema dacă convenția trebuie să se extindă în mod automat asupra tuturor teritoriilor dependente administrate de statele-metropolă care vor deveni semnatare ale acestei convenții sau acest lucru va fi stabilit de înseși statele-metropolă. Primul punct de vedere a fost sprijinit de reprezentanții Uniunii Sovietice, Egiptului, Ecuadorului, Iugoslaviei și de mulți alți participanți la conferință. Ei au subliniat că dacă această problemă va rămîne la aprecierea statelor-metropolă atunci multe teritorii dependente vor fi private de posibilitatea de a participa la convenție deși tocmai pe aceste teritorii există instituțiile și obiceiurile despre care se pomenește în convenție. Cel de-al doilea punct de vedere a fost sprijinit de delegațiile Angliei, Franței și altor state-metropole.

După o îndelungată dezbatere a acestui articol al convenției conferința a adoptat o soluție de compromis.

Tîrgul internațional de toamnă de la Leipzig

Eleonore Staimer

Ministru adjunct al comerțului exterior și intergerman

Intre 2 și 9 septembrie 1956 are loc la Leipzig Tîrgul internațional de toamnă. In timp ce la Tîrgul de primăvară se află pe primul plan produsele industriei producătoare de mijloace de producție, la Tîrgul de toamnă de la Leipzig vor fi prezentate în mod special cele mai moderne produse din domeniul bunurilor de consum și a tehnicii aplicate la obiectele de uz casnic. In felul acesta, Tîrgul de toamnă se adresează tuturor oamenilor din lume pe care îi interesează o viață pașnică și un comerț pașnic.

Prin organizarea în cursul anului 1955, a unui tîrg de bunuri de consum, orașul Leipzig a reînviat o veche tradiție și a răspuns totodată cerinței unor largi cercuri economice din lumea întreagă. Este un fapt cunoscut că străduințele neobosite ale forțelor păcii și înțelegerii, în frunte cu Uniunea Sovietică au convins largi cercuri ale lumii că este posibilă coexistența pașnică a unor sisteme sociale diferite și odată cu ea, transformarea destinderii în situația internațională obținută pînă acum, într-o pace durabilă. Intotdeauna, în perioade de destindere a relațiilor internaționale, comerțul, ca mijlocitor între popoare, a înregistrat un avînt, observîndu-se mai ales creșterea cererii de bunuri de consum. Aceasta este cu atît mai adevărat astăzi, după creșterea enormă și puternica dezvoltare a lagărului păcii, a cărui sarcină primordială este îmbunătățirea nivelului de trai al populației.

Aceasta presupune, în țările respective, nu numai o dezvoltare crescîndă a industriei grele, ci și dezvoltarea domeniilor industriei ușoare, pentru a crea toate bunurile de consum care fac mai ușoară și mai frumoasă viața oamenilor muncii.

Sarcinile comune ale lagărului păcii în condițiile creșterii continue a nivelului de trai nu constau numai în asigurarea unei producții suficiente de bunuri de larg consum pentru satisfacerea necesităților în cuprinsul unei singure țări, ci mai mult încă ele înseamnă creșterea producției de mărfuri de export, pentru a contribui la construcția socialismului în cuprinsul lagărului păcii.

Imbunătățirea continuă a nivelului de trai al populației este nu numai condiția esențială pentru creșterea producției și pentru consumul produselor industriei proprii de bunuri de consum ci înseamnă și dezvoltarea treptată și continuă a comerțului exterior, prin desfacerea de mărfuri ale industriei ușoare și în cuprinsul lagărului socialist.

Trecutul ne-a arătat totuși că acestei sarcini importante nu i s-a acordat încă întotdeauna atenția cuvenită. De aceea, la ultimele plenare ale Comitetelor Centrale ale partidelor comuniste și muncitorești din statele socialiste, una din cele mai importante recomandări arată că îmbunătățirea nivelului de trai al oamenilor muncii trebuie considerată drept unul din principalele obiective ale politicii economice.

Guvernele statelor socialiste au tras de îndată concluziile ce decurg în mod necesar din această constatare. In Uniunea Sovietică, Cehoslovacia, Republica Populară Polonă, Bulgaria și Romînia au fost efectuate diferite reduceri de prețuri. Numai ultima reducere de prețuri din Republica Democrată Germană, la 4 iulie 1956, a-a ridicat cam la 1 miliard de mărci. Noile planuri cincinale ale Uniunii Sovietice și ale țărilor de democrație populară se ocupă în mult mai largă măsură de dezvoltarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii și de aprovizionarea populației cu bunuri de larg consum. Planurile acestea prevăd o nouă creștere în medie de 30% a salariului real al oamenilor muncii.

Creșterea salariului real și reducerile de prețuri trebuie să meargă paralel cu lărgirea producției și sortimentelor bunurilor de larg consum. De aceea, investițiile importante în vederea dezvoltării industriei ușoare ocupă un loc important în noile planuri cincinale ale statelor socialiste.

Datorită acestui fapt, creșterea producției de bunuri de consum în aceste țări trebuie să aibă ca urmare o creștere automată a comerțului exterior în ceea ce privește mărfurile industriei ușoare, pentru a extinde pe această cale și producția de mărfuri destinată comerțului interior.

Aceasta înseamnă că între două țări aflate de dezvoltate din punct de vedere industrial cum sînt Cehoslovacia și Republica Democrată Germană, se trece la schimbul de grupuri de mărfuri similare, de pildă produse cosmetice în schimbul altor produse cosmetice, textile în schimbul altor textile etc.

Oamenii muncii din aceste două țări vor saluta desigur cu bucurie asemenea măsuri destinate să ducă la lărgirea sortimentelor de mărfuri

In toamnă, unde se va pune în primul rînd accentul asupra mărfurilor destinate îmbunătățirii directe a nivelului de trai al populației. Comerțul și industria din Republica Democrată Germană au organizat încă din timpul iernii și primăverii expoziții, accesibile tuturor păturilor populației, în cadrul cărora au fost arătate bunuri de consum din domeniul tehnicii. Cu prilejul celei de a treia conferințe a partidului a avut loc în Sala Sporturilor din Berlin o mare expoziție cu tema „Maeștrii tehnicii". La această expoziție au fost arătate cele mai noi cuceriri ale tehnicii care servesc în primul rînd la ușurarea muncilor în agricultură și la îmbunătățirea vieții de zi de zi. Sute de mii de oameni ai muncii au vizitat cu vădit interes această expoziție, și-au spus cuvîntul cu privire la alegerea articolelor destinate producției în masă, au respins ceea ce era nepotrivit și au dat indicații pentru dezvoltarea de noi tipuri și aparate. La constatări speciale pentru femei s-a arătat și s-a discutat în primul rînd dezvoltarea produselor textile moderne, iar presa a dedicat coloane întregi discuției cu privire la relansarea producției de bunuri de consum necesare. In toamnă, în urma îndemnurilor primite din partea oamenilor muncii din țara noastră, Republica Democrată Germană se va prezenta cu un sortiment foarte bogat, în care se disting numeroase noutăți utile, de pildă poplin de bluze și de cămăși din fibre de perlon, covoare cu o desime de 30 (covoarele din țările capitaliste au numai 27 pînă 28...), o uneltă complexă care este o combinație de mașină de cerut, aspirator și aparat pentru curățatul vitelor, destinată cooperativelor agricole de producție și gospodăriilor țărănești. La Leipzig se oferă posibilități din cele mai bune pentru a culege și a schimba informații cu caracter tehnic. Tîrgul de toamnă dă noi imboldiri pentru dezvoltarea industriei ușoare în statele socialiste, iar importanța acestui oraș depășește cu mult caracterul său comercial.

Aceste posibilități de a studia la Leipzig tehnica cea mai modernă ar trebui folosite de statele socialiste nu numai prin intermediul delegațiilor comerțului exterior ci și prin intermediul delegațiilor comerțului interior și al muncitorilor din întreprinderile industriei ușoare, care pot lua cu ei în patrie prețioase indicații pentru producție și comerțul exterior și ale căror observații își vor avea partea lor de contribuție la alcătuirea listelor de mărfuri ale viitoarelor acorduri comerciale. Aceste studii vor contribui și mai mult departe la desăvîrșirea coordonării producției statelor socialiste în cadrul Consiliului de ajutor economic mutual.

Se înțelege că la Leipzig s-au creat toate condițiile pentru încheierea de tratate în cadrul actualelor și noilor acorduri comerciale și pentru stabilirea de noi convenții. Pentru a acorda posibilitatea luării de contact în cadrul acordurilor și în sectorul construcției de mașini, întreprinderile pentru comerțul exterior ale construcției de mașini grele din Republica Democrată Germană vor fi reprezentate la Tîrgul de toamnă din acest an prin ghișee de informații deservite de un personal calificat.

In afară de aceasta, prin participarea a numeroși exponenți și cumpărători din țările capitaliste și din statele naționale antiimperialiste, Tîrgul de la Leipzig va fi din nou un centru al comerțului dintre Apus și Răsărit. Mai ales cercurile economice occidentale caută să stabilească la Leipzig contacte cu întreprinderile pentru comerțul exterior din statele socialiste și să extindă relațiile comerciale existente. Piața mondială socialistă stabilă reprezintă un important punct de atracție pentru țările capitaliste, deoarece în urma ascuțirii contradicțiilor în cuprinsul pieții mondiale capitaliste restrînse statele acestea se văd constrînse să caute noi posibilități de desfacere pentru produsele lor și să ofere statelor socialiste surplusul lor de mărfuri.

Participarea crescîndă la Tîrgul din Leipzig a statelor antiimperialiste este o expresie a faptului că țările acestea doresc comerțul cu țările socialiste, bazat pe principiul egalității în drepturi și al respectării suveranității. Interesul crescînd este o mărturie a faptului că ele au căpătat un sentiment de încredere față de aceste țări, care le acordă un ajutor dezinteresat în construcția industriei lor naționale.

In felul acesta, Tîrgul din Leipzig este în toate privințele un tîrg foarte interesant, ale cărei posibilități trebuie folosite în interesul adîncirii prieteniei și colaborării între statele socialiste, în interesul extinderii comerțului dintre Apus și Răsărit și prin aceasta, în interesul consolidării păcii în lume.

SPECTACOLE

TEATRE: *Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.* 19,30: Spectacol dat de Opera clasică din Pekin; *Național „I. L. Caragiale"* (Teatrul de vară I. V. Stalin) 20: Doamna nevăzută; *Municipal* (Grădina de vară „Boema") 19,30: Cum vă place; *Armatei* (Teatrul de vară N. Bălcescu) 20: Cei trei mușchetari; *Tineretului* (Grădina de vară Filimon Sîrbu) 20: Mult zgomot pentru nimic; *Ansamblul de Estradă al R.P.R.* 20: O seară la Estradă; *Teatrul de operetă* 20,30: Sofia-București; *Evreesc de Stat* (Grădina din str. Mircea Vodă nr. 5) 20: Șah mat; *Teatrul de vară „23 August"* 20: Concert de muzică distractivă.

CINEMATOGRAFE: *Republica* (Cinemascop): Tosca; completare: „20 minute sub mare"; *Patria, București, Gh. Doja, Al. Sahia, 1 Mai:* Othello; *Magheru, I. C. Frimu, Al. Popov, N. Bălcescu:* Mama; *V. Alecsandri, Înfrățirea între popoare, Arta, Donca Simo, Libertății:* Micul lustragiu; *Maxim Gorki:* O aventură pe coasta Atlanticului; *Timpuri Noi:* Un mare monument al arhitecturii ruse, Zahari Zograf, Cinteoe maghiare, Floreți femeii, Pisica și șoarecele; *Cultural:* Covorul fermecat; *Elena Pavel, T. Vladimirescu, Volga:* Fum în pădure și Maeștrii baletului gruzin; *Lumina, Munca:* Voci de primăvară; *Central:* Brigada de tanchiști; *Victoria:* Fata mexicană; *Doina:* Unde nu zboară vulturii; *Tineretului:* Rio Escondido; *8 Martie:* La revedere d-le Grock; *Grivița, Olga Bancic:* Contele de Monte Cristo (seria I); *Vasile Roaită:* Roșu și Negru (seria I); *Unirea, M. Eminescu:* Iartă-mă; *C. David:* Un pahar cu bere; *Carpați:* Vagabondul (seria I); *Miorița:* Domnișoara de Scudori; *Moșilor:* Supușii; *23 August:* Popescu 10 în control. La mere; *Ilie Pintilie:* Amanții din Toledo; *Popular:* Stele pe arini și Pagini din lupte Partidului; *8 Mai:* Casa mult visată; *G. Coșbuc:* Chiliarele dragostei; *Aurel Vlaicu:* Maciovia.

Timpul probabil

Institutul Meteorologic Central anunță pentru zilele de 2, 3 și 4 septembrie următorul timp probabil:

In București: Vremea în cursul zilei se răcește ușor, cerul mai mult senin și cu unele înnorări la sfîrșitul perioadei. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura mai întîi în scădere ușoară apoi staționară.

In țară: Vremea va continua să se răcească ușor devenind instabilă în nord-vestul țării unde vor cădea local averse de ploaie însoțite de descărcări electrice. Cer mai mult senin în sud-estul țării și cu înnorări mai accentuate în nord-vestul țării. Vînt slab pînă la potrivit cu unele intensificări locale temporare. Temperatura în scădere ușoară mai întîi apoi staționară. Minimele vor oscila între 7—20 grade iar maximele între 17—30 grade. Dimineața ceață locală.

LOTO-CENTRAL

La tragerea „Loto Central" din seara zilei de 31 august 1956 au fost extrase din urnă următoarele nouă numere:

63 50 49 30 7 85 69 13 73

Fondul general de premii pe țară este de 1.795.179 lei.

Tragerea viitoare are loc vineri 7 septembrie 1956, la Galați.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".